

บทที่ ๓

การประเมินผลการดำเนินงานของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๓.๑ วิธีการและขั้นตอนในการประเมินผล

๓.๑.๑ การประเมินผลผลิต (Output Evaluation) ดำเนินการตาม ๓ ขั้นตอน ดังนี้

(๑) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากเอกสารและรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในระดับผลผลิตกับเป้าหมายของผลผลิตประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้ง ๔ มิติ ได้แก่ มิติเชิงปริมาณ มิติเชิงคุณภาพ มิติเชิงเวลา และมิติเชิงต้นทุน เป็นเกณฑ์การประเมินผลที่กำหนดเพิ่มเติม

(๒) สรุปผลการประเมินตามเกณฑ์และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้

(๓) จัดทำรายงานผลการประเมินเพื่อรายงานต่ออธิบดีกรมป่าไม้

๓.๑.๒ การประเมินผลลัพธ์ (Outcome Evaluation) ดำเนินการตาม ๓ ขั้นตอน ดังนี้

(๑) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากเอกสารและรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยเป็นการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในระดับผลลัพธ์ (เป้าหมายการให้บริการของหน่วยงาน) กับเป้าหมายของผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงานประจำปี

(๒) สรุปผลการประเมินตามเกณฑ์และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้

(๓) จัดทำรายงานผลการประเมินเพื่อรายงานต่อผู้บริหารกรมป่าไม้

๓.๑.๓ การประเมินผลจากปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว และระเบียบวิธีวิจัยสำหรับใช้ในการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

(๑) การประเมินผลจากปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

(๑.๑) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ทั้งแบบที่เป็นโครงสร้าง (Structured Interview) และไม่เป็นโครงสร้าง (Unstructured Interview) เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวที่ส่งผลต่อการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติได้อย่างมีนัยสำคัญ

(๑.๒) สรุปผลการประเมิน

(๑.๓) จัดทำรายงานผลการประเมินเพื่อรายงานต่อผู้บริหารกรมป่าไม้

(๒) ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับใช้ในการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

(๒.๑) การเก็บรวบรวมข้อมูล

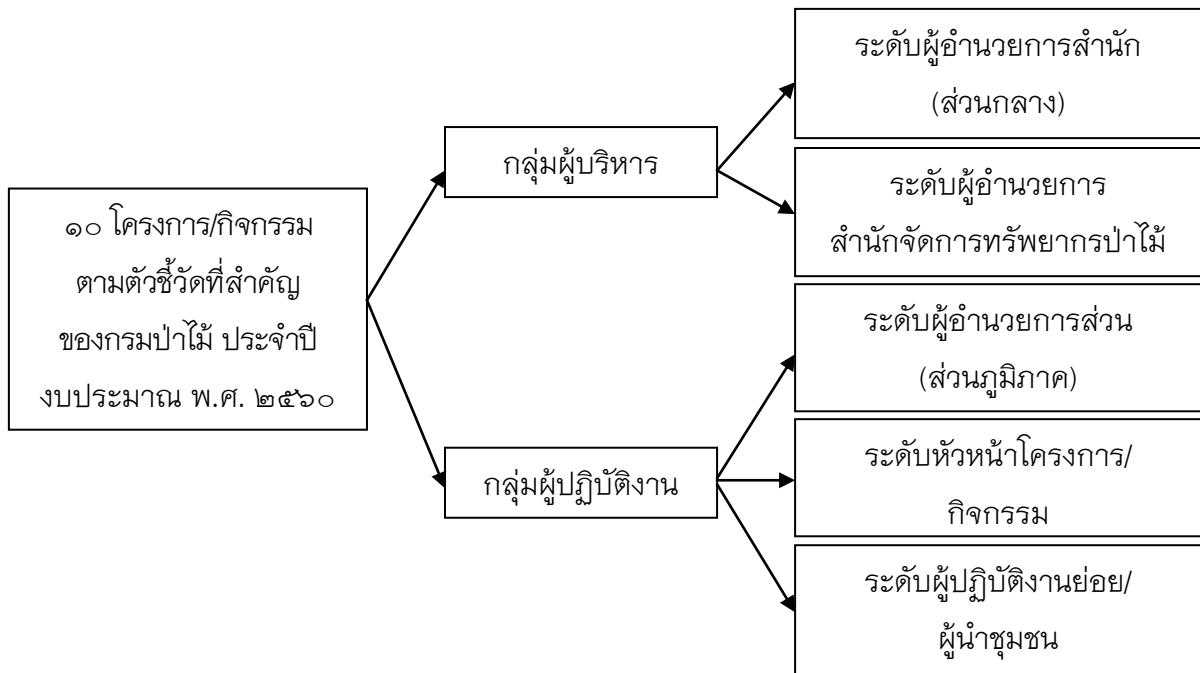
การวิจัยในครั้งนี้ คณะผู้ประเมินผลให้ความสำคัญต่อการศึกษาค้นคว้าวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการติดตามและประเมินผล โดยคณะผู้ประเมินผลมีวิธีการศึกษาซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

(๒.๑.๑) การวิเคราะห์แยกแยะเนื้อหาสาระ (Content Analysis) เป็นการวิจัยที่คณะผู้ประเมินผลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบทุติยภูมิจากเอกสาร รายงาน หรือหนังสือที่ได้ตีพิมพ์ไว้แล้ว เช่น หนังสือ วารสาร บทความ สื่อออนไลน์ เป็นต้น

(๒.๑.๒) การวิจัยจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ทั้งแบบที่เป็นโครงสร้าง (Structured Interview) และไม่เป็นโครงสร้าง (Unstructured Interview) ซึ่งคณะผู้ประเมินผลได้แบ่งกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ออกเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ใน ๕ ระดับของผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ (๑) กลุ่มผู้บริหาร ประกอบด้วย ระดับผู้อำนวยการสำนักในส่วนกลาง และระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ในส่วนภูมิภาค และ (๒) กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ระดับผู้อำนวยการส่วนที่เกี่ยวข้องระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย/ผู้นำชุมชน โดยผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับโครงการ/กิจกรรมตามตัวชี้วัดที่สำคัญของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

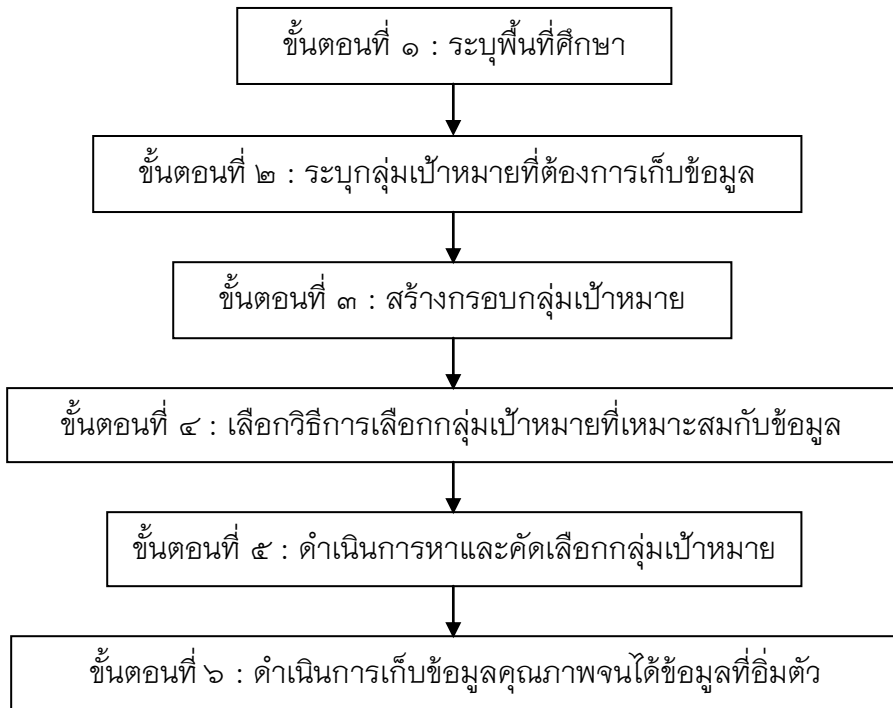
(๒.๒) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะผู้ประเมินผลเลือกใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ Dimensional Technique ศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มาจากประชากรที่แบ่งเป็นช่วงชั้น (Stratified Purposeful) เหมาะสำหรับการให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น และทัศนคติ โดยสอบถามข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายตามตัวแปรที่พบว่ามีมีความสำคัญ เพื่อต้องการศึกษาประเด็นปัญหาได้อย่างครอบคลุมและรอบด้าน จนได้ข้อมูลครบถ้วนอิมตัว (บุญธรรมกิจปริดาปริสุทธิ, ๒๕๕๑) ซึ่งคณะผู้ประเมินผลศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายรวม ๑๑๖ ตัวอย่างใน ๕ ระดับของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้

แผนภาพที่ ๓-๑ แสดงระดับของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์

ทั้งนี้ คณะผู้ประเมินผลใช้วิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายใน ๔ ลักษณะ โดยอ้างอิงวิธีการเลือกกลุ่มเป้าหมายจาก Stake (๑๙๙๕) ได้แก่ (๑) ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้มีประสบการณ์มากในเรื่องนั้นๆ (Intensity) (๒) กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มที่มีความหลากหลาย (Heterogeneous) (๓) ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ถูกเลือกมาจากประชากรที่แบ่งเป็นช่วงชั้น (Stratified Purposeful) และ (๔) ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ถูกเลือกมาอย่างเฉพาะเจาะจงและเป็นกลุ่มที่น่าสนใจ (Critical Case) โดยคณะผู้ประเมินผลมีขั้นตอนในการเลือกกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

แผนภาพที่ ๓-๒ แสดงขั้นตอนในการเลือกกลุ่มเป้าหมายของคณะผู้ประเมินผล

(๒.๓) ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

คณะผู้ประเมินผลใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – กรกฎาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๖ เดือน เพื่อให้การศึกษาอยู่ในขอบเขตที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้

(๒.๔) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) แบ่งออกเป็น ๖ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ คำถามทั่วไปเกี่ยวกับโครงการ/กิจกรรมที่ปฏิบัติ

ตอนที่ ๒ คำถามเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า (Inputs)

ตอนที่ ๓ คำถามเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน (Process)

ตอนที่ ๔ คำถามเกี่ยวกับผลผลิตที่เกิดขึ้น (Outputs)

ตอนที่ ๕ คำถามเกี่ยวกับปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินโครงการ/
กิจกรรม

ตอนที่ ๖ ข้อเสนอแนะอื่นๆ

คำถามวิจัย ได้แก่

- ปัจจัยความสำเร็จและความล้มเหลวในแนวทางการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ตามตัวชี้วัดที่สำคัญของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีปัจจัยใดบ้าง รวมถึงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินโครงการ/กิจกรรมดังกล่าว

- เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงแก้ไขจากการนำโครงการ/กิจกรรมตามตัวชี้วัดที่สำคัญของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไปปฏิบัติสู่การพัฒนา

(๒.๕) การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้น ในส่วนของวิเคราะห์ข้อมูลจึงแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ

(๒.๕.๑) การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) เนื่องจากการศึกษาข้อมูลแบบเจาะลึก ดังนั้น ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์โดยแยกแยะเนื้อหาสาระ (Content Analysis) และสัมภาษณ์จากประสบการณ์จริงของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมตามตัวชี้วัดที่สำคัญของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงต้องนำมาวิเคราะห์และจำแนกโดยอาศัยกรอบของคำถาม ทั้งนี้ เพื่อให้การวิเคราะห์เป็นไปในทิศทางและเป้าหมายเดียวกัน

(๒.๕.๒) เป็นการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยการจัดระเบียบข้อมูล ดีความ และสรุปผลการศึกษา

๓.๒ ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผล

๓.๒.๑ ตัวชี้วัด (Key Performance Indicator : KPI)

ตัวชี้วัดที่ใช้สำหรับการประเมินผลสำเร็จการดำเนินงานของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ คือตัวชี้วัดในระดับผลผลิตและผลลัพธ์ (เป้าหมายการให้บริการของหน่วยงาน) ที่กำหนดไว้ในเอกสารและรายงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๓.๒.๒ เกณฑ์การประเมินผล

(๑) การประเมินผลผลิต (Output Evaluation)

(๑.๑) การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลอยู่ในรูปแบบการให้คะแนนสำหรับทุกโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการประเมินผลของตัวชี้วัดทั้ง ๔ มิติ ได้แก่ มิติปริมาณ มิติคุณภาพ มิติเวลา และมิติต้นทุน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

(๑.๑.๑) มิติปริมาณ

- ผลผลิตสูงกว่าหรือเท่ากับเป้าหมาย เท่ากับ ๓.๐๐ คะแนน
- ผลผลิตใกล้เคียงเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕.๐๐ เท่ากับ ๒.๐๐ คะแนน
- ผลผลิตต่ำกว่าเป้าหมาย เท่ากับ ๑.๐๐ คะแนน
- ไม่มีรายงานผลผลิต เท่ากับ ๐.๐๐ คะแนน

(๑.๑.๒) มิติคุณภาพ

- ผลผลิตสูงกว่าหรือเท่ากับเป้าหมาย เท่ากับ ๓.๐๐ คะแนน
- ผลผลิตใกล้เคียงเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕.๐๐ เท่ากับ ๒.๐๐ คะแนน
- ผลผลิตต่ำกว่าเป้าหมาย เท่ากับ ๑.๐๐ คะแนน
- ไม่มีรายงานผลผลิต เท่ากับ ๐.๐๐ คะแนน

(๑.๑.๓) มิติเวลา

- มีการบริหารจัดการเวลา ได้สูงกว่าหรือเท่ากับเป้าหมาย เท่ากับ ๓.๐๐ คะแนน
- มีการบริหารจัดการเวลา ใกล้เคียงเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕.๐๐ เท่ากับ ๒.๐๐ คะแนน
- มีการบริหารจัดการเวลา ต่ำกว่าเป้าหมาย เท่ากับ ๑.๐๐ คะแนน
- ไม่มีรายงานผลผลิต เท่ากับ ๐.๐๐ คะแนน

(๑.๑.๔) มิติต้นทุน

- มีการเบิกจ่ายงบประมาณ
ได้ตามเป้าหมาย เท่ากับ ๓.๐๐ คะแนน
- มีการเบิกจ่ายงบประมาณ
คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐-๙๙.๙๙ เท่ากับ ๒.๐๐ คะแนน
- มีการเบิกจ่ายงบประมาณ
คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐-๙๔.๙๙ เท่ากับ ๑.๐๐ คะแนน
- มีการเบิกจ่ายงบประมาณ
ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐.๐๐
หรือไม่มีรายงานผลผลิต เท่ากับ ๐.๐๐ คะแนน

(๑.๒) การกำหนดเกณฑ์การวัดผลสำเร็จของการดำเนินงานในระดับ
ผลผลิตของกรมป่าไม้ มีดังนี้

- ระดับดีมาก เท่ากับช่วงคะแนน ๒.๒๖ - ๓.๐๐
- ระดับดี เท่ากับช่วงคะแนน ๑.๕๑ - ๒.๒๕
- ระดับปานกลาง เท่ากับช่วงคะแนน ๐.๗๖ - ๑.๕๐
- ระดับต่ำหรือ
ไม่มีรายงานผลผลิต เท่ากับช่วงคะแนน ๐.๐๐ - ๐.๗๕

(๒) การประเมินผลลัพธ์ (Outcome Evaluation)

การประเมินผลในระดับผลลัพธ์ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนไว้ที่คะแนนเต็ม
๓.๐๐ คะแนน โดยมีรายละเอียดของเกณฑ์การประเมินผล ดังนี้

(๒.๑) การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลอยู่ในรูปแบบการให้คะแนนสำหรับ
ทุกโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินการประเมินผลโดยมีเกณฑ์ให้คะแนน ดังนี้

- ผลลัพธ์สูงกว่าหรือเท่ากับเป้าหมาย เท่ากับ ๓.๐๐ คะแนน
- ผลลัพธ์ใกล้เคียงเป้าหมาย
ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐.๐๐ เท่ากับ ๒.๐๐ คะแนน
- ผลลัพธ์ต่ำกว่าเป้าหมาย
ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐.๐๐ เท่ากับ ๑.๐๐ คะแนน
- ผลลัพธ์ต่ำกว่าเป้าหมาย ร้อยละ
๖๐.๐๐ หรือไม่มีรายงานผลลัพธ์ เท่ากับ ๐.๐๐ คะแนน

(๒.๒) การกำหนดเกณฑ์การวัดผลสำเร็จของการดำเนินงานในระดับผลลัพ์ของกรมป่าไม้ มีดังนี้

- ระดับดีมาก	เท่ากับช่วงคะแนน	๒.๒๖ – ๓.๐๐
- ระดับดี	เท่ากับช่วงคะแนน	๑.๕๑ – ๒.๒๕
- ระดับปานกลาง	เท่ากับช่วงคะแนน	๐.๗๖ – ๑.๕๐
- ระดับต่ำหรือไม่มีรายงานผลลัพ์	เท่ากับช่วงคะแนน	๐.๐๐ – ๐.๗๕

(๓) การประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวม

การประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของกรมป่าไม้ ดำเนินการโดยหาค่าเฉลี่ยจากตัวชี้วัดในระดับผลผลิตและผลลัพ์จำแนกตามกิจกรรม/โครงการ ภายใต้ ๕ ตัวชี้วัดที่สำคัญของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กรมป่าไม้ เฉพาะโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดเกณฑ์การวัดผลสำเร็จของการดำเนินการในภาพรวมของกรมป่าไม้ ดังนี้

- ระดับดีมาก	เท่ากับช่วงคะแนน	๒.๒๖ – ๓.๐๐
- ระดับดี	เท่ากับช่วงคะแนน	๑.๕๑ – ๒.๒๕
- ระดับปานกลาง	เท่ากับช่วงคะแนน	๐.๗๖ – ๑.๕๐
- ระดับต่ำ	เท่ากับช่วงคะแนน	๐.๐๐ – ๐.๗๕

(๔) การประเมินผลจากปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

การประเมินผลจากปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว ดำเนินการโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ทั้งแบบที่เป็นโครงสร้าง (Structured Interview) และไม่เป็นโครงสร้าง (Unstructured Interview) จำแนกตามโครงการ/กิจกรรมภายใต้ ๕ ตัวชี้วัดที่สำคัญของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กรมป่าไม้ เฉพาะโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ และนำผลดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับประเมินระดับผลผลิตและผลลัพ์

๓.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๓.๑ การประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวม

รูปแบบตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวม จำแนกการประเมินออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย ๑) เกณฑ์วัดประสิทธิภาพ ๓ ตัวชี้วัด ๒) เกณฑ์วัดประสิทธิผล ๑ ตัวชี้วัด ดังนั้น ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวม ดำเนินการโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ยจากตัวชี้วัดทั้งสิ้น ๔ ตัวชี้วัด ซึ่งผลการประเมินสามารถแสดง ดังนี้

(๑) ตัวชี้วัดที่ ๑ : พื้นที่ป่าไม่ได้รับการรักษา ๓๙.๗๘ ล้านไร่

	คะแนนเต็ม	ผลการประเมิน
๑) การวัดประสิทธิภาพ		
๑.๑ ด้านปริมาณผลผลิตที่ทำได้จริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๑.๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายจริงต่อค่าใช้จ่ายตามแผน	๓.๐๐	๒.๐๐
๑.๓ ด้านเวลาที่ดำเนินการจริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๒) การวัดประสิทธิผล		
๒.๑ ระดับความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายตามการให้บริการของหน่วยงาน (ระดับผลลัพธ์)	๓.๐๐	๒.๖๗
๓) การประเมินผลในภาพรวม		
๓.๑ ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัด		๒.๖๗

ตารางที่ ๓-๑ แสดงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๑

จากตารางที่ ๓-๑ คณะผู้ประเมินสามารถสรุปได้ว่า ระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๑ : พื้นที่ป่าไม่ได้รับการรักษา ๓๙.๗๘ ล้านไร่ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัด มีค่าเท่ากับ ๒.๖๗ คะแนน ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ คะแนน แสดงถึงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๑ อยู่ในระดับดีมาก

(๒) ตัวชี้วัดที่ ๒ : พื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่

	คะแนนเต็ม	ผลการประเมิน
๑) การวัดประสิทธิภาพ		
๑.๑ ด้านปริมาณผลผลิตที่ได้จริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๑.๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายจริงต่อค่าใช้จ่ายตามแผน	๓.๐๐	๒.๐๐
๑.๓ ด้านเวลาที่ดำเนินการจริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๒) การวัดประสิทธิผล		
๒.๑ ระดับความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายตามการให้บริการหน่วยงาน (ระดับผลลัพธ์)	๓.๐๐	๒.๖๓/
๓) การประเมินผลในภาพรวม		
๓.๑ ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัด		๒.๖๓/

ตารางที่ ๓-๒ แสดงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๒

จากตารางที่ ๓-๒ คณะผู้ประเมินสามารถสรุปได้ว่า ระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๒ : พื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัดมีค่าเท่ากับ ๒.๖๓/ คะแนน ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ คะแนน แสดงถึงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๒ อยู่ในระดับดีมาก

(๓) ตัวชี้วัดที่ ๓ : พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ๓๕,๓/๙๐ ไร่

	คะแนนเต็ม	ผลการประเมิน
๑) การวัดประสิทธิภาพ		
๑.๑ ด้านปริมาณผลผลิตที่ได้จริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๑.๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายจริงต่อค่าใช้จ่ายตามแผน	๓.๐๐	๒.๐๐
๑.๓ ด้านเวลาที่ดำเนินการจริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๒) การวัดประสิทธิผล		
๒.๑ ระดับความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายตามการให้บริการหน่วยงาน (ระดับผลลัพธ์)	๓.๐๐	๒.๖๓/
๓) การประเมินผลในภาพรวม		
๓.๑ ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัด		๒.๖๓/

ตารางที่ ๓-๓ แสดงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๓

จากตารางที่ ๓-๓ คณะผู้ประเมินสามารถสรุปได้ว่า ระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๓ : พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ๓๕,๗๙๐ ไร่ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัด มีค่าเท่ากับ ๒.๖๗ คะแนน ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ คะแนน แสดงถึงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๓ อยู่ในระดับดีมาก

(๔) ตัวชี้วัดที่ ๔ : ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ ๑๐,๐๐๐ ไร่

	คะแนนเต็ม	ผลการประเมิน
๑) การวัดประสิทธิภาพ		
๑.๑ ด้านปริมาณผลผลิตที่ทำได้จริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๑.๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายจริงต่อค่าใช้จ่ายตามแผน	๓.๐๐	๒.๐๐
๑.๓ ด้านเวลาที่ดำเนินการจริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๒) การวัดประสิทธิผล		
๒.๑ ระดับความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายตามการให้บริการหน่วยงาน (ระดับผลลัพธ์)	๓.๐๐	๒.๖๗
๓) การประเมินผลในภาพรวม		
๓.๑ ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัด		๒.๖๗

ตารางที่ ๓-๔ แสดงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๔

จากตารางที่ ๓-๔ คณะผู้ประเมินสามารถสรุปได้ว่า ระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๔ : ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัด มีค่าเท่ากับ ๒.๖๗ คะแนน ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ คะแนน แสดงถึงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๔ อยู่ในระดับดีมาก

(๕) ตัวชี้วัดที่ ๕ : จัดหาที่ดินให้ผู้ยากไร้ ๒๙๙,๒๔๔ ไร่

	คะแนนเต็ม	ผลการประเมิน
๑) การวัดประสิทธิภาพ		
๑.๑ ด้านปริมาณผลผลิตที่ทำได้จริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๑.๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายจริงต่อค่าใช้จ่ายตามแผน	๓.๐๐	๑.๕๐
๑.๓ ด้านเวลาที่ดำเนินการจริงเปรียบเทียบกับแผน	๓.๐๐	๓.๐๐
๒) การวัดประสิทธิผล		
๒.๑ ระดับความสำเร็จในการบรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมายตามการให้บริการหน่วยงาน (ระดับผลลัพธ์)	๓.๐๐	๒.๕๐
๓) การประเมินผลในภาพรวม		
๓.๑ ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัด		๒.๕๐

ตารางที่ ๓-๕ แสดงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๕

จากตารางที่ ๓-๕ คณะผู้ประเมินสามารถสรุปได้ว่า ระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๕ : จัดหาที่ดินให้ผู้ยากไร้ ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยจาก ๔ ตัวชี้วัดมีค่าเท่ากับ ๒.๕๐ คะแนน ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่าง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ คะแนน แสดงถึงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดที่ ๕ อยู่ในระดับดีมาก

(๖) ระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของกรมป่าไม้

การประเมินระดับความสำเร็จของการดำเนินงานภาพรวมของกรมป่าไม้ ดำเนินการโดยหาค่าเฉลี่ยจากตัวชี้วัดในระดับผลผลิตและผลลัพธ์ภายใต้ ๕ ตัวชี้วัดที่สำคัญที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยสามารถคำนวณได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระดับผลสำเร็จในภาพรวมของกรมป่าไม้} &= \frac{(\text{ผลการประเมินภาพรวมตัวชี้วัดที่ ๑} + \text{ตัวชี้วัดที่ ๒} + \text{ตัวชี้วัดที่ ๓} + \text{ตัวชี้วัดที่ ๔} + \text{ตัวชี้วัดที่ ๕})}{\text{จำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด}} \\ &= \frac{๒.๖๓+๒.๖๓+๒.๖๓+๒.๖๓+๒.๕๐}{๕} \\ &= ๒.๖๔ \end{aligned}$$

ดังนั้น จากการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๖๔ คะแนน ซึ่งอยู่ในช่วงคะแนน ๒.๒๖ - ๓.๐๐ คะแนน แสดงถึงผลการประเมินระดับผลสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมของกรมป่าไม้อยู่ในระดับดีมาก

๓.๓.๒ การประเมินผลสัมฤทธิ์ จำแนกรายตัวชี้วัดที่สำคัญของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะผู้ประเมินผลได้วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลสัมฤทธิ์ โดยใช้ตัวชี้วัดที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มอบหมายให้กรมป่าไม้ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ (เฉพาะเป้าหมายที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ) ซึ่งสามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ได้ ดังนี้

แผนงาน : รักษา ป่าไม้ และจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ						
ชื่อตัวชี้วัดผลลัพธ์/โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คิดเป็นร้อยละ	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก*	คะแนนที่ได้ (๓.๐๐)**	ระดับผลลัพธ์ที่ได้
ตัวชี้วัดที่ ๑ : พื้นที่ป่าไม่ได้รับการรักษา	๓๙.๗/๘ ล้านไร่	๓๙.๗/๘ ล้านไร่	๑๐๐.๐๐	๑.๐๐	๒.๖๗	ดีมาก
๑.๑ กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้	๓๙.๗/๘ ล้านไร่	๓๙.๗/๘ ล้านไร่	๑๐๐.๐๐	๑.๐๐	๒.๖๗	
ตัวชี้วัดที่ ๒ : พื้นที่ป่าไม้ที่ทรงคืนได้	๑๐๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๗,๙๗๒.๓๐ ไร่	๑๐๗.๙๗๓	๑.๐๐	๒.๖๗	ดีมาก
๒.๑ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า	๑๐๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๗,๙๗๒.๓๐ ไร่	๑๐๗.๙๗๓	๑.๐๐	๒.๖๗	
ตัวชี้วัดที่ ๓ : พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น	๓๕,๗๙๐ ไร่	๓๕,๘๙๐ ไร่	๑๐๐.๒๘	๑.๐๐	๒.๖๗	ดีมาก
๓.๑ กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๐.๐๐	๐.๒๐	๒.๖๗	
๓.๒ กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๐.๐๐	๐.๒๐	๒.๖๗	
๓.๓ กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้	๑๓,๕๙๐ ไร่	๑๓,๕๙๐ ไร่	๑๐๐.๐๐	๐.๒๐	๒.๖๗	
๓.๔ กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)	๒,๐๐๐ ไร่	๒,๐๐๐ ไร่	๑๐๐.๐๐	๐.๒๐	๒.๖๗	
๓.๕ โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน	๒๐๐ ไร่	๓๐๐ ไร่	๑๕๐.๐๐	๐.๒๐	๒.๖๗	

แผนงาน : รักษา พันธุ์ และจัดการการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ

ชื่อตัวชี้วัดผลลัพธ์/โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน	คิดเป็นร้อยละ	ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก*	คะแนนที่ได้ (๓.๐๐)**	ระดับผลลัพธ์ที่ได้
ตัวชี้วัดที่ ๔ : ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๐.๐๐	๑.๐๐	๒.๖๗	ดีมาก
๔.๑ กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๐.๐๐	๑.๐๐	๒.๖๗	
ตัวชี้วัดที่ ๕ : จัดหาที่ดินให้ผู้ยากไร้	๒๙๙,๒๔๘ ไร่	๓๒๖,๖๕๐.๕๗๕ ไร่	๑๐๙.๑๖	๑.๐๐	๒.๕๐	ดีมาก
๕.๑ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร	๑๙๘,๘๐๒ ไร่	๒๑๕,๗๙๗-๒-๓๐ ไร่	๑๐๘.๕๕	๐.๕๐	๒.๓๓	
๕.๒ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	๑๐๐,๔๔๖ ไร่	๑๑๐,๘๕๓ ไร่	๑๑๐.๓๖	๐.๕๐	๒.๖๗	

ตารางที่ ๓-๖ แสดงการวัดผลสำเร็จของการดำเนินงานในระดับผลลัพธ์ของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

หมายเหตุ : (*) แต่ละตัวชี้วัดถูกกำหนดให้ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักมีอัตราเต็ม ๑.๐๐ เนื่องจากคณะผู้ประเมินผลให้ความสำคัญของโครงการ/กิจกรรมในแต่ละตัวชี้วัดเท่ากันทั้งหมด

(**) วิธีการคำนวณผลอยู่ในหัวข้อที่ ๓.๓.๓ การประเมินผลผลิตและปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวฯ แยกรายโครงการ/กิจกรรม (หน้า ๔๔ ถึง ๑๕๓)

จากตารางที่ ๓-๖ คณะผู้ประเมินผล ได้ดำเนินการวัดผลสำเร็จของการดำเนินงานในระดับผลลัพ์ของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๕ ตัวชี้วัดที่สำคัญที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กรมป่าไม้ สามารถสรุปผลการประเมินผลลัพ์ ได้ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ ๑ : พื้นที่ป่าไม้ได้รับการรักษา เป้าหมาย ๓๙.๗๘ ล้านไร่ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินผลที่อยู่ในรูปแบบการให้คะแนน ผลปรากฏว่า ตัวชี้วัดที่ ๑ ได้คะแนน ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐) ซึ่งผลสำเร็จของการดำเนินงานในระดับผลลัพ์อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากผลลัพ์ตามรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปี ๒๕๖๐ ดำเนินการได้ ๓๙.๗๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายของหน่วยงาน (ระดับผลลัพ์)

ตัวชี้วัดที่ ๒ : พื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ เป้าหมาย ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินผลที่อยู่ในรูปแบบการให้คะแนน ผลปรากฏว่า ตัวชี้วัดที่ ๒ ได้คะแนน ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐) ซึ่งผลสำเร็จของการดำเนินงานในระดับผลลัพ์อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากผลลัพ์ตามรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดำเนินการได้ ๑๐๗,๙๓๒.๓๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๗.๙๓ เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายของหน่วยงาน (ระดับผลลัพ์)

ตัวชี้วัดที่ ๓ : พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น เป้าหมาย ๓๕.๗๙๐ ไร่ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินผลที่อยู่ในรูปแบบการให้คะแนน ผลปรากฏว่า ตัวชี้วัดที่ ๓ ได้คะแนน ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐) ซึ่งผลสำเร็จของการดำเนินงานในระดับผลลัพ์อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากผลลัพ์ตามรายงานผล การปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดำเนินการได้ ๓๕,๘๙๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๒๘ เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายของหน่วยงาน (ระดับผลลัพ์)

ตัวชี้วัดที่ ๔ : ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ เป้าหมาย ๑๐,๐๐๐ ไร่ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินผลที่อยู่ในรูปแบบการให้คะแนน ผลปรากฏว่า ตัวชี้วัดที่ ๔ ได้คะแนน ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐) ซึ่งผลสำเร็จของการดำเนินงานในระดับผลลัพ์อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากผลลัพ์ตามรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดำเนินการได้ ๑๐,๐๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายของหน่วยงาน (ระดับผลลัพ์)

ตัวชี้วัดที่ ๕ : จัดหาที่ดินให้ผู้ยากไร้ เป้าหมาย ๒๙๙,๒๔๘ ไร่ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์การประเมินผลที่อยู่ในรูปแบบการให้คะแนน ผลปรากฏว่า ตัวชี้วัดที่ ๕ ได้คะแนน ๒.๕๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐) ซึ่งผลสำเร็จของการดำเนินงานในระดับผลลัพ์อยู่ในระดับดีมาก เนื่องจากผลลัพ์ตามรายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดำเนินการได้ ๓๒๖,๖๕๐.๕๗๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๙.๑๖ เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายของหน่วยงาน (ระดับผลลัพ์)

๓.๓.๓ การประเมินผลผลิตและปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว จำแนกราย
โครงการ/กิจกรรมตามตัวชี้วัดที่สำคัญของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

คณะผู้ประเมินผลได้วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลผลิตและปัจจัยความสำเร็จ/
ล้มเหลวควบคู่กัน โดยจำแนกรายโครงการ/กิจกรรมตามตัวชี้วัดที่สำคัญของกรมป่าไม้ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบด้วย ๑๐ โครงการ/กิจกรรม ดังนี้

ที่	ชื่อโครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	แผน (หน่วยนับ)	ผล (หน่วยนับ)	งบประมาณ		หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
					แผน (บาท)	ผล (บาท)	
๑	กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้	พื้นที่ป่าที่รับผิดชอบได้รับการลาดตระเวนตรวจสภาพป่าและสามารถป้องกันรักษาการบุกรุกพื้นที่ป่า	๓๙.๓/๘ ล้านไร่	๓๙.๓/๘ ล้านไร่ คิดเป็น ๑๐๐%	๓๓/๒,๖๕๒,๙๕๒	๓๓/๑,๑๙๒,๔๕๘.๓/๕ คิดเป็น ๙๙.๖๑%	สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า
๒	กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า	พื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้	๑๐๐,๐๐๐ ไร่	๑๐๓,๙๓๒.๓๐ ไร่ คิดเป็น ๑๐๓.๙๓%	๑๑๓,๙๙๓,๐๓๐	๑๑๓,๔๘๐,๑๖๕.๙๓/ คิดเป็น ๙๙.๕๖%	
๓	กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	จำนวนพื้นที่ป่าที่ได้รับการฟื้นฟูระบบนิเวศ	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐,๐๐๐ ไร่ คิดเป็น ๑๐๐%	๓๙,๐๐๐,๐๐๐	๓๘,๙๖๙,๑๒๖ คิดเป็น ๙๙.๙๒%	สำนักส่งเสริมการปลูกป่า
๔	กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก	ปลูกป่าทั่วไป	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐,๐๐๐ ไร่ คิดเป็น ๑๐๐%	๓๙,๐๐๐,๐๐๐	๓๘,๙๐๔,๔๕๐ คิดเป็น ๙๙.๓๖%	
๕	กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้	สร้างป่าสร้างรายได้	๑๓,๕๙๐ ไร่	๑๓,๕๙๐ ไร่ คิดเป็น ๑๐๐%	๓/๑,๓๙๙,๒๐๐	๓/๑,๐๒๐,๓/๔๓.๐๑ คิดเป็น ๙๙.๔๓%	สำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ
๖	กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)	ปลูกไม้ใช้สอย	๒,๐๐๐ ไร่	๒,๐๐๐ ไร่ คิดเป็น ๑๐๐%	๑๐,๓๖๐,๐๐๐	๑๐,๒๑๓,๓/๙๔ คิดเป็น ๙๘.๕๙%	

ที่	ชื่อโครงการ/กิจกรรม	ตัวชี้วัด	แผน (หน่วยนับ)	ผล (หน่วยนับ)	งบประมาณ		หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
					แผน (บาท)	ผล (บาท)	
๓	โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน	ป่าเสื่อมโทรมที่อยู่ในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ ได้รับการส่งเสริมจัดทำ โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน	๒๐๐ ไร่	๓๐๐ ไร่ คิดเป็น ๑๕๐%	๓/๙๕,๐๐๐	๓/๙๕,๕๓๐ คิดเป็น ๙๙.๙๕%	สำนักจัดการ ป่าชุมชน
๔	กิจกรรมโครงการส่งเสริม การปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒	จำนวนพื้นที่ที่เข้าร่วม โครงการ	๑๐,๐๐๐ ไร่	๑๐,๐๐๐ ไร่ คิดเป็น ๑๐๐%	๑๖,๘๐๐,๐๐๐	๑๖,๓๘๔,๘๖๘ คิดเป็น ๙๙.๙๑%	สำนักส่งเสริม การปลูกป่า
๙	โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร	จำนวนเนื้อที่ป่าไม้ถาวรที่ ได้รับการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดิน	๑๙๘,๘๐๒ ไร่	๒๑๕,๓/๙๓-๒-๓๐ ไร่ คิดเป็น ๑๐๘.๕๕%	๓๔,๐๐๐,๐๐๐	๓๑,๕๓/๑,๓๘๖.๕๒ คิดเป็น ๙๒.๘๖%	สำนักจัดการ ที่ดินป่าไม้
๑๐	โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวน แห่งชาติ และการบริการด้าน การอนุญาตในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ	จำนวนเนื้อที่ป่าสงวน แห่งชาติที่ได้รับการ ตรวจสอบ เพื่อการจัดหา ที่ดินทำกินให้ชุมชน	๑๐๐,๔๕๖ ไร่	๑๑๐,๘๕๓ ไร่ คิดเป็น ๑๑๐.๓๖%	๔,๑๕๐,๐๐๐	๔,๐๘๔,๓/๘๑.๘๘ คิดเป็น ๙๘.๖๓%	

ตารางที่ ๓-๓/ แสดงข้อมูลผลการดำเนินงานของกรมป่าไม้ในภาพรวม จำแนกรายโครงการ/กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างของผู้สัมภาษณ์ที่คณะผู้ประเมินผลเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถแจกแจงจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับเป็นรายโครงการ/กิจกรรมได้ ดังนี้

โครงการ/ กิจกรรม ที่ X	ชื่อโครงการ/ กิจกรรม	กลุ่มตัวอย่าง : ระดับของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ตัวอย่าง ตามแผน	จำนวน ตัวอย่าง ที่เก็บ	รวม
๑ - ๑๐	ภาพรวม	ผู้บริหาร : ผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง)	๕	๕	แผน : ๑๔ ผล : ๑๔
		ผู้บริหาร : ผู้อำนวยการสำนักจัดการ ทรัพยากรป่าไม้	๙	๙	
๑	กิจกรรมป้องกันและ ปราบปรามการบุกรุก ทำลายทรัพยากรป่าไม้	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๔	๔	แผน : ๑๒ ผล : ๑๒
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๔	๔	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย	๔	๔	
๒	กิจกรรมพัฒนา ศักยภาพการป้องกัน รักษาป่า	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๔	๔	แผน : ๑๒ ผล : ๑๒
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๔	๔	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย	๔	๔	
๓	กิจกรรมโครงการ ฟื้นฟูระบบนิเวศใน พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๒	๒	แผน : ๖ ผล : ๔
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๒	๓	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย	๒	๓	
๔	กิจกรรมปลูกป่าใน พื้นที่โครงการฟื้นฟูป่า ตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓/ และพื้นที่ที่ ถูกบุกรุก	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๔	๔	แผน : ๑๒ ผล : ๑๒
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๔	๔	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย	๔	๔	
๕	กิจกรรมโครงการ สร้างป่าสร้างรายได้	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๒	๒	แผน : ๖ ผล : ๖
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๒	๒	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย	๒	๒	
๖	กิจกรรมโครงการพัฒนา ป่าไม้อันเนื่องมาจาก พระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๔	๔	แผน : ๑๒ ผล : ๑๓
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๔	๕	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย	๔	๔	
๗	โครงการป่าเศรษฐกิจ ชุมชน	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๒	๒	แผน : ๖ ผล : ๖
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๒	๒	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย/ผู้นำชุมชน	๒	๒	

โครงการ/ กิจกรรม ที่ X	ชื่อโครงการ/ กิจกรรม	กลุ่มตัวอย่าง : ระดับของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน ตัวอย่าง ตามแผน	จำนวน ตัวอย่าง ที่เก็บ	รวม
๘	กิจกรรมโครงการ ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๔	๔	แผน : ๑๒ ผล : ๑๒
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๔	๔	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย	๔	๔	
๙	โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูล ที่ดินและแผนที่ขอบเขต ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๓	๓	แผน : ๙ ผล : ๙
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๓	๓	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย	๓	๓	
๑๐	โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูล ที่ดินและแผนที่ขอบเขต ที่ดินในพื้นที่ป่าสงวน แห่งชาติ และการบริการ ด้านการอนุญาตในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ	ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๔	๔	แผน : ๑๒ ผล : ๑๒
		ผู้ปฏิบัติงาน : หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๔	๔	
		ผู้ปฏิบัติงาน : ผู้ปฏิบัติงานย่อย	๔	๔	
รวมทั้งสิ้น			๑๑๓	๑๑๖	

ตารางที่ ๓-๘ แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์แจกแจงรายโครงการ/กิจกรรม

จากตารางที่ ๓-๘ คณะผู้ประเมินผลได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ไว้รวม ๑๑๓ ตัวอย่าง แต่เนื่องด้วย ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ในกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ยังไม่ครบถ้วนอิมตัวเพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้ประเมินผลจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย สำหรับกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม สำหรับกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๑๖ ตัวอย่าง

(๑) กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้

(๑.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๓๗)

(๑.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมายพบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ พื้นที่ป่าที่ได้รับผิดชอบได้รับการลาดตระเวนตรวจสภาพป่า สามารถป้องกันรักษาการบุกรุกพื้นที่ป่า จำนวน ๓๙.๗๘ ล้านไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินโครงการสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน ๓๙.๗๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงปริมาณของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๑.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๑.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลาที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมายพบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ พื้นที่ป่าที่ได้รับผิดชอบได้รับการลาดตระเวนตรวจสภาพป่าและสามารถป้องกันรักษาการบุกรุกพื้นที่ป่าตามกรอบเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒ เดือน ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า พื้นที่ป่าที่ได้รับผิดชอบได้รับการลาดตระเวนตรวจสภาพป่าและสามารถป้องกันรักษาการบุกรุกพื้นที่ป่าตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๑.๑.๔) มิติด้านทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติด้านทุนที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมายพบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ได้กำหนดตัวชี้วัดด้านทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการลาดตระเวนตรวจสภาพป่าและสามารถป้องกันรักษาการบุกรุกพื้นที่ป่า

ที่ได้รับผิดชอบอยู่ในวงเงิน ๓๓๒,๖๕๒,๙๕๒.๐๐ บาท ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการลาดตระเวนตรวจสภาพป่าและสามารถป้องกันรักษาการบุกรุกพื้นที่ป่าที่ได้รับผิดชอบอยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๓๓๑,๑๑๙๒,๔๕๘.๗๕ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๖๑ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ - ๙๙.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ได้ ๒.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติต้นทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๒.๐๐	๒.๖๗

ตารางที่ ๓-๙ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้

จากตารางที่ ๓-๙ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้) ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้ อยู่ระหว่างช่วง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับผลผลิตของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ จึงอยู่ในระดับดีมาก

(๑.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรร ทรัพยากร								
	๒.๑ ด้านบุคลากร	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๘๓.๓๓
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๐	๓๓.๓๓	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๐	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๗๕.๐๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๒.๕ ด้านระยะเวลาในการ ดำเนินโครงการ	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๖๖.๖๗	๑๖.๖๗
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร								
	๓.๑ ระดับผู้นำองค์กร	๐	๐	๐	๑๖.๖๗	๐	๐	๐	๑๖.๖๗
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๐	๘.๓๔	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๑๖.๖๖
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๐	๑๖.๖๗	๐	๗๕.๐๐	๐
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๕๐.๐๐	๐	๒๕.๐๐	๐	๗๕.๐๐	๐
๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐	
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุน นโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจนของ นโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๓๓.๓๓	๐	๕๘.๓๓	๔๑.๖๗
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของ นโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๓๓.๓๓	๐	๕๘.๓๓	๔๑.๖๗
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๗๕.๐๐	๒๕.๐๐
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานกัน อย่างเต็มที่	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๙๑.๖๗	๘.๓๓
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑๐	ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของ ผู้ปฏิบัติ	๐	๐	๐	๘.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๒๕.๐๐
๑๑	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๐	๙๑.๖๖	๐
๑๒	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงานที่ เชื้ออำนาจต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ								
	๑๒.๑ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๑๒.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๑๒.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร (NGOs)	๐	๐	๘.๓๓	๐	๐	๐	๘.๓๓	๐
	๑๒.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๘.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๕๘.๓๓	๒๕.๐๐
๑๓	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๔๑.๖๗	๕๘.๓๔
หมายเหตุ : ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย									

ตารางที่ ๓-๑๐ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมป้องกันและ
ปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้

จากตารางที่ ๓-๑๐ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้กิจกรรมป้องกันและ
ปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์
กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึกในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๔ ตัวอย่าง ระดับหัวหน้า
โครงการ/กิจกรรม จำนวน ๔ ตัวอย่าง และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๔ ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น

๑๒ ตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ประกอบด้วย ๑๓ ปัจจัย โดยจำแนกได้ดังนี้

(๑.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างมีความรู้และความเข้าใจในรายละเอียดของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ที่สามารถใช้ปฏิบัติงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี

(๑.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า มีบุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ หรือค่อนข้างจำกัด โดยหน่วยป้องกันรักษาป่าหลายหน่วยมีข้าราชการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้าหน่วยหลายหน่วยในช่วงเวลาเดียวกัน เนื่องจาก จำนวนของบุคลากรไม่สอดคล้องกับปริมาณของภารกิจที่รับผิดชอบ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๗ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าหน่วย/โครงการ/กิจกรรม) ให้ข้อมูลว่า บุคลากรที่ได้รับการจัดสรรมีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ โดยเฉพาะงบดำเนินงานและค่าสาธารณูปโภค รวมถึงค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าหน่วย/โครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมานั้นเพียงพอต่อการปฏิบัติงานอยู่แล้ว

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ต่างให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ โดยเฉพาะการจัดสรรรถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อ และรถยนต์ที่ใช้งานส่วนใหญ่มีอายุการใช้งานมากกว่า

๒๐ ปี ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานในกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ทั้งนี้ การที่รถยนต์มีอายุการใช้งานมากทำให้หน่วยที่ปฏิบัติงานต้องทำการซ่อมบำรุงยานพาหนะบ่อยครั้ง อันเป็นผลทำให้งบประมาณที่ได้รับ การจัดสรรมานั้น ไม่เพียงพอมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ หน่วยป้องกันรักษาป่าบางแห่งที่มีพื้นที่ รับผิดชอบครอบคลุมพื้นที่ ที่เป็นเกาะ ยังมีความต้องการรถยนต์สำหรับใช้ในการตรวจการณ์ที่สามารถ ใช้ปฏิบัติงานได้จริง อีกด้วย

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแล ของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การปฏิบัติงานในกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ของผู้ปฏิบัติงาน ได้รับการกำกับดูแลจากผู้บังคับบัญชาที่เพียงพอ ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๑.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/ กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้มีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ๑๒ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๑.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บังคับการ/ผู้บริหาร คณะผู้ ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้บังคับการ (อธิบดี) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม) มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐ : ๑๖.๖๗ จากผลดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า อธิบดีกรมป่าไม้ในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับการ ผู้กำหนดนโยบายต่างๆ ขององค์กร และเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารสูงสุดขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ ผู้ปฏิบัติงานยังเห็นความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมป้องกันและปราบปราม การบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไม่เพียงพอ

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการ สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์

มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ : ๑๖.๖๖ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายการบังคับบัญชาของการนำกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไปปฏิบัติ เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจสูงสุดในระดับสำนัก เป็นผู้รับผิดชอบโครงการ/กิจกรรม และเป็นผู้มีบทบาทอันดับต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์การต่อการสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน สะท้อนว่า ยังเห็นความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไม่เพียงพอ ด้วยสัดส่วนเชิงบวกและเชิงลบที่มีความใกล้เคียงกัน

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจากการดำเนินงานต่างๆ จำเป็นต้องมีการติดตามความก้าวหน้าในเรื่องที่สั่งการ ซึ่งมีการติดตามในที่ประชุม และแจ้งนโยบายให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจากผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่ามีการกำกับดูแล ติดตามผลการปฏิบัติงาน รับฟังปัญหาอุปสรรค และช่วยชี้แนะแนวทางแก้ไขปัญหอย่างใกล้ชิด จึงส่งผลให้การปฏิบัติงานสามารถบรรลุผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม : หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่ามีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก

(๑.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ต่างให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมป้องกันและ

ปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายเป็นอย่างดี ซึ่งได้รับผลเชิงบวกในอัตราร้อยละ ๑๐๐.๐๐

(๑.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้มีการกำหนดรายละเอียดโครงการที่ชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๑.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ยังไม่มีความชัดเจนในรายละเอียดที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน จากอัตราส่วนของผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมีความใกล้เคียงกันของเชิงบวกและเชิงลบ ดังนั้น ผลการวิเคราะห์ข้างต้นจึงสามารถอธิบายได้ว่า หากสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ไม่เร่งกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีการนำกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไปปฏิบัติในปีงบประมาณต่อไป อาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๑.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ มีความต่อเนื่องของนโยบาย เนื่องจากมีการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวมา อย่างต่อเนื่องทั้งจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และจะมีการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวในปีงบประมาณถัดไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๑.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ไม่มีความต่อเนื่องของนโยบายที่เพียงพอ โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในระดับผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า เป็นผู้ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในเชิงลบต่อประเด็นดังกล่าว จากอัตราส่วนของผลการวิเคราะห์ดังกล่าวมีความใกล้เคียงกันของเชิงบวกและเชิงลบ ผลการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่า หากสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าไม่เร่งกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีการนำกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไปปฏิบัติในปีงบประมาณต่อไป อาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๑.๒.๗) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย (Action Plan) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ กล่าวว่า การนำกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไปปฏิบัติ ไม่มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย โดยดำเนินกิจกรรมตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ในแผน ปม. ในส่วนของการดำเนินการเกี่ยวกับการทวงคืนผืนป่า ก่อนการดำเนินการจะมีการประชุมถ่ายทอดเกี่ยวกับแนวทางในการทวงคืนผืนป่า ผ่าน VDO Conference

(๑.๒.๘) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน
อย่างเต็มที่ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๗ ให้ข้อมูลว่า
กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ มีการติดต่อสื่อสารและการ
ประสานงานกันอย่างเต็มที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้
สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมดังกล่าวยังมีการ
ติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่ไม่เพียงพอระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จากผลดังกล่าว
สามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้มีการ
ติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันค่อนข้างเต็มศักยภาพ

(๑.๒.๙) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการวิเคราะห์
พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/
กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ต่างให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำกิจกรรมป้องกัน
และปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไปปฏิบัติ มีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง ร้อยละ
๑๐๐.๐๐ ทั้งนี้ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง
เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การนำกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลาย
ทรัพยากรป่าไม้ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ เนื่องจากกิจกรรมดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง
ในการบังคับใช้กฎหมายของผู้ปฏิบัติงาน อาทิ (๑) พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (๒) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (๓) พระราชบัญญัติ
เลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (๔) แนวทางการทวงคืนผืนป่า เป็นต้น

(๑.๒.๑๐) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ จากผลการวิเคราะห์
พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับ
ผู้ปฏิบัติงานย่อย) ให้ข้อมูลว่า ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลาย
ทรัพยากรป่าไม้ ไม่มีสิ่งจูงใจเท่าที่ควร ในขณะที่ไม่มีกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลในเชิงบวก

(๑.๒.๑๑) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผล
การวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับ
หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๙๑.๖๖ ต่างให้ข้อมูลเป็นแนวทาง
เดียวกันว่า การนำกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไปปฏิบัติ ได้รับความ
ร่วมมือจากบุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความร่วมมือ
จากหัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ผู้อำนวยการ
สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ รวมถึง ผู้อำนวยการส่วนอื่นๆ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้อำนวยการ
สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แต่ละสำนัก

(๑.๒.๑๒) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่มของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้ว่าการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาทิ ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น ทั้งนี้ ในบางพื้นที่ที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด (กระทรวงมหาดไทย) ให้ความร่วมมือดี แต่อาจมีประเด็นปัญหาขัดแย้งกันบ้างในด้านอื่นซึ่งไม่ใช่ปัญหาด้านป่าไม้โดยตรง แต่เป็นปัญหาด้านความมั่นคง (ความคิดเห็นไม่ตรงกัน) หากเกิดความขัดแย้งด้านปัญหาความมั่นคง จะมีการประสานขอความร่วมมือให้กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ช่วยดำเนินการ

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้ว่าการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาทิ เจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ ทหารพราน เป็นต้น

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า) ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า การดำเนินกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ได้รับความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๙๑.๖๗ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า การนำกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไปปฏิบัติ ได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ด้วยเหตุที่คนในชุมชนกลัวเจ้าหน้าที่ และขาดความเข้าใจในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงาน

(๑.๒.๑๓) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๑.๖๗ ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๘.๓๔ มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้

สรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในภาพรวม ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านการกำกับดูแล และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร : ผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า และหัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า (๔) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย (๖) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม (๗) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ (๘) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๙) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน และ (๑๐) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในขณะที่ปัจจัยที่จะส่งผลให้การนำกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ ไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในปีงบประมาณต่อไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร : อธิบดีกรมป่าไม้ (๓) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย (๔) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ และ (๕) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

(๒) กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า

(๒.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๓)

(๒.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ พื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐.๐๐ ไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินโครงการสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน

๑๐๓,๙๓๒.๓๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๓.๙๓ เป็นผลผลิตที่ได้สูงกว่าเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงปริมาณของกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๒.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๒.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลาที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ พื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ตามเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒ เดือน ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า พื้นที่ป่าไม้ที่ทวงคืนได้ตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๒.๑.๔) มิติต้นทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติต้นทุนที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าได้กำหนดตัวชี้วัดต้นทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการทวงคืนผืนป่าอยู่ในวงเงิน ๑๑๓,๙๙๓,๐๓๐.๐๐ บาท ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการทวงคืนผืนป่าอยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๑๑๓,๔๘๐,๑๖๕.๙๓ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๕๖ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ - ๙๙.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ได้ ๒.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติต้นทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๒.๐๐	๒.๖๓

ตารางที่ ๓-๑๑ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า

จากตารางที่ ๓-๑๑ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการ

หาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้) ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่าง ช่วง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับ ผลผลิตของกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า จึงอยู่ในระดับดีมาก

(๒.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
		สถานะ (ร้อยละ)							
๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๘๓.๓๓	๑๖.๖๗
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรร ทรัพยากร								
	๒.๑ ด้านบุคลากร	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๗/๕.๐๐	๒๕.๐๐
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๘.๓๔	๒๕.๐๐	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๙๑.๖๖	๘.๓๔
๒.๕ ด้านระยะเวลา ในการดำเนินโครงการ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐	
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ของผู้บังคับการ/ผู้บริหาร								
	๓.๑ ระดับผู้นำองค์กร	๐	๘.๓๓	๘.๓๓	๐	๐	๐	๘.๓๓	๘.๓๓
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๘.๓๓	๘.๓๓	๐	๐	๐	๘.๓๓	๘.๓๓	๑๖.๖๖
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๐	๘.๓๓	๐	๖๖.๖๖	๐
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๕๐.๐๐	๐	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๖๒.๕๐	๑๒.๕๐
๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐	
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุน นโยบาย	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๘.๓๔	๒๕.๐๐	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจน ของนโยบาย	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๗๕.๐๐
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่อง ของนโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๐	๓๓.๓๔	๘.๓๓	๙๑.๖๗
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานกัน อย่างเต็มที่	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๔	๐	๘๓.๓๔	๑๖.๖๖
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๙๑.๖๖	๘.๓๔
๑๐	ปัจจัยด้านความทันสมัยและ ความถูกต้องของข้อมูล	๐	๐	๑๖.๖๗	๐	๐	๐	๑๖.๖๗	๐
๑๑	ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจ ของผู้ปฏิบัติ	๐	๐	๒๕.๐๐	๐	๐	๐	๒๕.๐๐	๐
๑๒	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๑๓	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงานที่ เอื้ออำนวยต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ ๑๓.๑ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๑๓.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๐	๓๓.๓๔	๐	๙๑.๖๗	๐
	๑๓.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร (NGOs)	๐	๐	๑๖.๖๗	๐	๐	๐	๑๖.๖๗	๐
	๑๓.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๘.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๐	๑๖.๖๗	๐	๕๐.๐๐	๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑๔	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๐	๓๓.๓๔	๔๑.๖๗	๕๘.๓๔
หมายเหตุ : ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย									

**ตารางที่ ๓-๑๒ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมพัฒนาศักยภาพ
การป้องกันรักษาป่า**

จากตารางที่ ๓-๑๒ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้กิจกรรมพัฒนาศักยภาพ การป้องกันรักษาป่าประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึก ในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๔ ตัวอย่าง ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๔ ตัวอย่าง และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๔ ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ๑๒ ตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ประกอบด้วย ๑๔ ปัจจัย โดยจำแนกได้ดังนี้

(๒.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ต่างมีความรู้และความเข้าใจในรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ที่สามารถใช้ปฏิบัติงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ยังไม่มีความรู้และความเข้าใจที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เมื่อเปรียบเทียบกับรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมฯ

(๒.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ กล่าวว่า จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า เนื่องจากกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการ

ป้องกันรักษาป่าเป็นกิจกรรมที่มีดำเนินการในเรื่องการปรับปรุงอาคาร สำนักงาน และบ้านพักเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามหน่วยป้องกันรักษาป่าต่างๆ ซึ่งบุคลากรที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามกิจกรรมฯ เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างที่จะเป็นผู้รับภาระในการจัดหาและดำเนินการปรับปรุงในเรื่องดังกล่าว ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ กล่าวว่า บุคลากรที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เพราะนอกจากกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าเป็นกิจกรรมที่ปรับปรุงในเรื่องข้างต้นแล้ว ยังเป็นกิจกรรมที่รวมการปฏิบัติหน้าที่ของชุดปฏิบัติการป่าไม้เพิ่มอีกภารกิจหนึ่งด้วย ทั้งนี้ชุดปฏิบัติการป่าไม้เป็นหน่วยปฏิบัติรูปแบบหนึ่งที่ถูกกำหนดขึ้นตามนโยบายของผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า โดยใช้บุคลากรจากแต่ละหน่วยป้องกันรักษาป่าที่มีอยู่เดิมและอยู่ห้องที่เดียวกันมาปฏิบัติหน้าที่ในชุดปฏิบัติการป่าไม้อีกหนึ่งหน้าที่หนึ่ง

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า เนื่องจากงบประมาณที่ใช้ดำเนินการกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าในส่วนของปรับปรุงอาคาร สำนักงาน และบ้านพักเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามหน่วยป้องกันรักษาป่าต่างๆ เป็นภาระของผู้รับเหมาก่อสร้าง ที่ทำสัญญา ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมานั้นไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากเป็นงบประมาณที่ใช้ดำเนินการกิจกรรมฯ ในส่วนของชุดปฏิบัติการป่าไม้ ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับปัญหาด้านการจัดสรรงบประมาณของกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ได้แยกความคิดเห็นเรื่องความเพียงพอและความไม่เพียงพอของการได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะออกเป็น ๒ ฝ่ายเท่าๆ กันในอัตราส่วน ๕๐.๐๐ : ๕๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะมีความเพียงพอในการกิจการปรับปรุงอาคาร สำนักงาน และบ้านพักเจ้าหน้าที่ ซึ่งการปรับปรุงฯ เป็นการดำเนินการโดยใช้วัสดุอุปกรณ์ และยานพาหนะของผู้ที่มารับจ้างจึงไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ยานพาหนะของหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้ที่ประมูลราคาได้ที่จะบริหารจัดการเรื่องค่าใช้จ่ายเอง ในขณะที่ การดำเนินการกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าในการกิจชุดปฏิบัติการป่าไม้เกิดความไม่เพียงพอของการได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ กล่าวคือ ทรัพยากรที่ขาดแคลนนั่นเป็นทรัพยากรประเภทเดียวกับที่ได้รับการจัดสรรในกิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากร

ป่าไม้ โดยเฉพาะการจัดสรรรถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อ และรถยนต์ส่วนใหญ่มีอายุ การใช้งานมากกว่า ๒๐ ปี ส่งผลทำให้การปฏิบัติงานในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ทั้งนี้ การที่รถยนต์มีอายุการใช้งานมาก ทำให้หน่วยปฏิบัติงานต้องดำเนินการซ่อมบำรุงยานพาหนะบ่อยครั้ง อันเป็นผลทำให้งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมานั้น ไม่เพียงพอมากยิ่งขึ้น จากผลการวิเคราะห์ยังพบว่า อาวุธปืนซาร์ตไม่สามารถใช้งานได้ และคอมพิวเตอร์ประเภท Laptop มีข้อบกพร่องในการใช้งาน

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๖ ให้ข้อมูลว่า การปฏิบัติงานในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าของผู้ปฏิบัติงานได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๘.๓๔ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่ายังไม่ได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ โดยผู้ที่เห็นว่าได้รับการกำกับดูแลไม่เพียงพอนั้นคือกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๒.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นทางเดียวกันว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่ามีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมฯ ๑๒ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐)

(๒.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้นำองค์กร (อธิบดี) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ : ๘.๓๓ ซึ่งเป็นผลเชิงบวกและลบเท่ากัน จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า อธิบดีกรมป่าไม้ในฐานะที่เป็นทั้งผู้นำองค์กร ผู้กำหนดนโยบายต่างๆ ขององค์กร และเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารสูงสุดขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ยังเห็นความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไม่เพียงพอ

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ : ๑๖.๖๗ จากผลดังกล่าวสามารถ

อธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายการบังคับบัญชาของการนำกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติ เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจสูงสุดระดับสำนัก เป็นผู้รับผิดชอบกิจกรรมฯ และเป็นผู้มีบทบาทอันดับต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์การต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน สะท้อนว่า ยังเห็นความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมดังกล่าวไม่เพียงพอ ด้วยสัดส่วนเชิงบวกและเชิงลบที่มีความใกล้เคียงกัน

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๖ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจาก การดำเนินงานต่างๆ จำเป็นต้องมีการติดตามความก้าวหน้าในเรื่องที่สั่งการ ซึ่งมีการติดตามในที่ประชุม และแจ้งนโยบายให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีการเร่งรัดกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง และเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานสามารถบรรลุผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ : ๑๒.๕๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่ามีการควบคุมกำกับดูแลและแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ของหน่วยป้องกันรักษาป่าให้บรรลุเป้าหมายได้ตามแผนงานที่ปฏิบัติ

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม : หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า/หัวหน้าชุดปฏิบัติการป่าไม้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า/หัวหน้าชุดปฏิบัติการป่าไม้ที่ปฏิบัติงานตามกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่ามีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก

(๒.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกัน

รักษาป่าได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายเป็นอย่างดี ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมฯ ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนนโยบายที่เพียงพอ ทั้งนี้ คณะผู้ประเมินผลพบว่า ความไม่เพียงพอดังกล่าว เกิดจากการกิจของชุดปฏิบัติการป่าไม่ในการนำกิจกรรมพัฒนา ศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติในเรื่องของการได้รับการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็น และการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

(๒.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมพัฒนา ศักยภาพการป้องกัน รักษาป่ามีการกำหนดรายละเอียดโครงการที่ชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ยังไม่มีความชัดเจน ในรายละเอียดที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นโยบายที่ไม่ชัดเจนและบางครั้งนโยบายมีความ ขัดแย้งกันเองจึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน

(๒.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม) ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมพัฒนา ศักยภาพการป้องกันรักษาป่ามีความต่อเนื่อง ของนโยบาย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ไม่มีความต่อเนื่องของนโยบายที่เพียงพอ ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หากสำนักป้องกันรักษาป่า และควบคุมไฟป่าไม่เร่งกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีการนำกิจกรรมพัฒนา ศักยภาพ การป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติในปีงบประมาณต่อไป อาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๒.๒.๗) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรม พัฒนา ศักยภาพการป้องกันรักษาป่ามีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย (Action Plan) ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า การนำกิจกรรมพัฒนา ศักยภาพการป้องกัน รักษาป่าไปปฏิบัติไม่มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย โดยดำเนินกิจกรรมฯ ตามแผนปฏิบัติงาน ที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ (ปม.)

(๒.๒.๘) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มที่ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๔ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมพัฒนา ศักยภาพการป้องกันรักษาป่ามีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๖ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ยังมีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่เพียงพอระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จากผลดังกล่าว

สามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่ามีการติดต่อสื่อสารและ การประสานงานกันค่อนข้างเต็มศักยภาพ

(๒.๒.๙) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการ วิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๖ ให้ข้อมูลว่า การนำกิจกรรมพัฒนา ศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้ สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๘.๓๔ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไม่ได้ใช้กฎหมายฉบับใดในการ ปฏิบัติงาน ทั้งนี้ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การนำกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติได้ อย่างประสบความสำเร็จ เนื่องจาก กิจกรรมดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการบังคับใช้ กฎหมายของผู้ปฏิบัติงาน อาทิ (๑) ภารกิจการดำเนินงานด้านการปรับปรุงอาคารบ้านพักและ สำนักงานโดยดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ วิธีการซื้อ และวิธีจ้าง (๒) ภารกิจการดำเนินงานของชุดปฏิบัติการป่าไม้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (๓) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไข เพิ่มเติม (๔) พระราชบัญญัติเลื่อยโซ่ยนต์ พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (๕) แนวทางการทวงคืนผืนป่า เป็นต้น ซึ่งในการทำงานดำเนินถึงกฎหมาย กฎระเบียบเป็นหลัก โดยมีหัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า/หัวหน้า ชุดปฏิบัติการป่าไม้ เป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องการดำเนินการ

(๒.๒.๑๐) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์ อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า การดำเนินงานตามกิจกรรม พัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่ามีความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ไม่สามารถให้สัมภาษณ์ในประเด็นดังกล่าวได้

(๒.๒.๑๑) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่ามีสิ่งจูงใจ ที่จะปฏิบัติงาน ในขณะที่ไม่มีกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลในเชิงลบ จากผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การนำ กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติ ส่วนหนึ่งก็เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจ แก่ผู้ปฏิบัติงานในภารกิจการปรับปรุงอาคาร บ้านพัก และสำนักงานของผู้ปฏิบัติงานตามหน่วย ป้องกันรักษาป่าต่างๆ แต่ไม่สามารถเพิ่มขวัญและกำลังใจของผู้ปฏิบัติงานได้เท่าที่ควร ดังนั้น สำนัก

ป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าผู้เป็นเจ้าของรับผิดชอบกิจกรรมฯ ควรเร่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็ว

(๒.๒.๑๒) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความร่วมมือจากหัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า/หัวหน้าชุดปฏิบัติการป่าไม้ ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ รวมถึง ผู้อำนวยการส่วนอื่นๆ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้อำนวยความสะดวกจัดการทรัพยากรป่าไม้แต่ละสำนักในการบูรณาการข้อมูลเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน

(๒.๒.๑๓) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่มของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาทิ ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น ในการร่วมสนธิกำลังกันกับเจ้าหน้าที่ทหารและตำรวจ

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๙๑.๖๗ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า โดยเฉพาะในระดับพื้นที่จะได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากการดำเนินการสำหรับการกิจของชุดปฏิบัติการป่าไม้ในการปราบปรามผู้บุกรุกป่า และดำเนินการในรูปแบบของการสนธิกำลัง โดยเป็นการสนธิกำลังระหว่างฝ่ายปกครอง ทหาร และตำรวจ

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า การดำเนิน

กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ได้รับความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กร
ไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๘๓.๓๓ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๐.๐๐ ให้ข้อมูลว่า การนำกิจกรรม
พัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป
ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๐.๐๐ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

(๒.๒.๑๔) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๑.๖๗ มีส่วนร่วมในการกำหนด
กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๘.๓๔
ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า

บทสรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรม

พัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำกิจกรรม
พัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในภาพรวม ได้แก่

- (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร :
- ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการกำกับดูแล และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ
- (๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร : ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้
ผู้อำนวยการส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า และหัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า/หัวหน้า
ชุดปฏิบัติการป่าไม้ (๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม
ตามลำดับอย่างเหมาะสม (๖) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่
- (๗) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๘) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้อง
ของข้อมูล (๙) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ (๑๐) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน
และ (๑๑) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ
ในขณะที่ปัจจัยที่จะส่งผลให้การนำกิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่าไปปฏิบัติไม่ประสบ
ความสำเร็จตามเป้าหมายในเชิงปริมาณต่อไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการ
จัดสรรทรัพยากร (ในภารกิจชุดปฏิบัติการป่าไม้) : ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุ
อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร : อธิบดีกรมป่าไม้
ผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า (๓) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (๔) ปัจจัย
ด้านความต่อเนื่องของนโยบาย และ (๕) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

(๓) กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

(๓.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๓)

(๓.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ จำนวนพื้นที่ป่าที่ได้รับการฟื้นฟูระบบนิเวศ จำนวน ๑๐,๐๐๐ ไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินโครงการสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน ๑๐,๐๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงปริมาณของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๓.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๓.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลาที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ พื้นที่ป่าที่ได้รับการฟื้นฟูระบบนิเวศ ตามเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒ เดือน ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า พื้นที่ป่าที่ได้รับการฟื้นฟูระบบนิเวศตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๓.๑.๔) มิติต้นทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติต้นทุนที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้กำหนดตัวชี้วัดต้นทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการฟื้นฟูระบบนิเวศอยู่ในวงเงิน ๓๙.๐๐ ล้านบาท ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการฟื้นฟูระบบนิเวศอยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๓๘,๙๖๙,๑๒๖.๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๒ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณคิดเป็นร้อยละ

๙๕.๐๐ - ๙๙.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้ ๒.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติต้นทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๒.๐๐	๒.๖๗

ตารางที่ ๓-๑๓ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

จากตารางที่ ๓-๑๓ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้) ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่างช่วง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับผลผลิตของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จึงอยู่ในระดับดีมาก

(๓.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจ	๒๕.๐๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๑๐๐	๐
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร								
	๒.๑ ด้านบุคลากร	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๓๗.๕๐	๐	๑๒.๕๐	๐	๖๒.๕๐	๑๒.๕๐
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๐	๕๐.๐๐	๒๕.๐๐
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐	๐	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๖๒.๕๐
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๒๕.๐๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๑๐๐	๐
	๒.๕ ด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๐	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๑๒.๕๐	๓๗.๕๐	๐	๖๒.๕๐	๓๗.๕๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ของผู้อำนวยการ/ผู้บริหาร								
	๓.๑ ระดับผู้อำนวยการ	-	-	-	-	-	-	-	-
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๒๕.๐๐	๐	๑๒.๕๐	๐	๐	๐	๓๗.๕๐	๐
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๒๕.๐๐	๐	๒๕.๐๐	๐	๐	๐	๕๐.๐๐	๐
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๕๐.๐๐	๐	๐	๐	๕๐.๐๐	๐
๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐	
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุน นโยบาย	๐	๒๕.๐๐	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐	๓๗.๕๐	๐	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจน ของนโยบาย	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๓๗.๕๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๘๗.๕๐	๑๒.๕๐
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่อง ของนโยบาย	๐	๒๕.๐๐	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐	๐	๐	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๒๕.๐๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐	๗๕.๐๐	๒๕.๐๐
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานกัน อย่างเต็มที่	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๓๗.๕๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๘๗.๕๐	๑๒.๕๐
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๒๕.๐๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๑๒.๕๐	๐	๗๕.๐๐	๐
๑๐	ปัจจัยด้านความทันสมัยและ ความถูกต้องของข้อมูล	๐	๐	๐	๑๒.๕๐	๐	๐	๐	๑๒.๕๐
๑๑	ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจ ของผู้ปฏิบัติ	๐	๐	๒๕.๐๐	๐	๐	๐	๒๕.๐๐	๐
๑๒	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๒๕.๐๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๑๒.๕๐	๐	๗๕.๐๐	๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑๓	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงาน ที่เื้อื่ออำนวยต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ								
	๑๓.๑ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๒๕.๐๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๑๒.๕๐	๐	๗๕.๐๐	๐
	๑๓.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๒๕.๐๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๑๒.๕๐	๐	๗๕.๐๐	๐
	๑๓.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร (NGOs)	๑๒.๕๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒.๕๐	๐
๑๓.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๒๕.๐๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๑๒.๕๐	๐	๗๕.๐๐	๐	
๑๔	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมใน การกำหนดนโยบาย	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๒๕.๐๐	๑๒.๕๐	๐	๓๗.๕๐	๓๗.๕๐	๖๒.๕๐
๑๕	ปัจจัยด้านความซ้ำซ้อนใน การบริหารงาน	๐	๕๐.๐๐	-	-	-	-	๐	๕๐.๐๐
หมายเหตุ : ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย									

ตารางที่ ๓-๑๔ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการฟื้นฟู
ระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

จากตารางที่ ๓-๑๔ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้กิจกรรมโครงการฟื้นฟู
ระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง
แบบเจาะลึกในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๒ ตัวอย่าง ระดับหัวหน้าโครงการ/
กิจกรรม จำนวน ๓ ตัวอย่าง และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๓ ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ๘ ตัวอย่าง

ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ๑๕ ปัจจัย โดยจำแนกได้ ดังนี้

(๓.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างมีความรู้และความเข้าใจในรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่สามารถใช้ปฏิบัติงานในสวนที่ตนเองรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี เมื่อเปรียบเทียบกับรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมฯ

(๓.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๒.๕๐ ให้ข้อมูลว่า จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจาก การดำเนินงานตามกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติส่วนใหญ่เป็นการจ้างผู้รับจ้างตามสัญญาหรือใช้วิธีหาคนในท้องถิ่นเป็นผู้รับเหมาโดยการทำสัญญาแทนการใช้บุคลากรของกรมป่าไม้ โดยมีหัวหน้ากิจกรรมฯ เป็นผู้กำกับดูแล ทั้งนี้ การดำเนินงานในสวนของผู้รับเหมามีหน้าที่ในการปลูกและจัดหาแรงงาน โดยมีนโยบายให้ใช้แรงงานในพื้นที่เนื่องจากเป็นการช่วยให้ชุมชนมีรายได้และลดการขัดแย้ง ส่วนการดำเนินงานของหัวหน้ากิจกรรมฯ มีหน้าที่ในการจัดหากล้าไม้ และจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยความสะดวก) ร้อยละ ๑๒.๕๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า บุคลากรที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๐.๐๐ ให้ข้อมูลว่า ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจาก งบประมาณที่ใช้ดำเนินกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ เป็นงบดำเนินงานในการจ้างผู้รับเหมาตามสัญญา ซึ่งเป็นผู้รับภาระในการบริหารและจัดการงบประมาณ ที่ได้รับการจัดสรร ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับพื้นที่เป้าหมายของสวนส่งเสริมการปลูกป่าตามแต่ละสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่รับผิดชอบ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมาไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรนั้นไม่สอดคล้อง

กับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยงบประมาณตามกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้รับการจัดสรรในอัตรา ๓,๙๐๐ บาท/ไร่/ปี ซึ่งเป็นต้นทุนหน่วยปฏิบัติ (Unit Cost) ที่ถูกกำหนดโดยสำนักงบประมาณในอัตรา ๓,๙๐ บาท ในขณะที่ ปัจจุบัน (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐) อัตราในบางพื้นที่เพิ่มสูงขึ้นโดยเริ่มที่ ๕.๐๐ บาท และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปีงบประมาณต่อไป ทั้งนี้ หน่วยปฏิบัติของกรมป่าไม้ได้รับการจัดสรรค่อนข้างล่าช้า เป็นผลทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ต้องดำเนินการใช้วิธีการประกวดราคา (E-bidding) แทน ซึ่งได้ต้นทุนหน่วยปฏิบัติอยู่ในอัตรา ๔.๐๐ บาท โดยผู้ให้สัมภาษณ์พยายามไม่ให้เกิดอัตราที่สำนักงบประมาณกำหนดเอาไว้มากจนเกินไป ดังนั้น ค่าจ้างผู้รับเหมาจึงต้องใช้วิธีการตกลงราคา

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก ส่วนใหญ่ใช้วิธีการจ้างเหมาจึงไม่เป็นปัญหาต่อการดำเนินงานของส่วนส่งเสริมการปลูกป่า ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๒.๕๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้รับการจัดสรรวัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะรถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อที่จำเป็นใช้ในการเข้าพื้นที่เป้าหมายดำเนินการและมีอายุการใช้งานมากกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติของผู้ปฏิบัติงาน ได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๓.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๒.๕๐ ให้ข้อมูลว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมฯ ๑๒ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๗.๕๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมีไม่เพียงพอ กล่าวคือ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ขั้นตอนการปลูกสามารถดำเนินการทันเพียง ๑ โครงการ (ในบางสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมฯ) เนื่องจาก แผน ปม.ออกล่าช้า โดยหลายโครงการอนุมัติพร้อมกันไม่ทัน

ซึ่งทำเรื่องขออนุมัติตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๐ โดยเรื่องดังกล่าวกระจุกอยู่ที่สำนักส่งเสริมการปลูกป่า (ส่วนกลาง) โครงการละอย่างน้อย ๒ เดือน จึงถูกส่งไปให้ที่สำนักแผนงานและสารสนเทศพิจารณาอนุมัติแผนดังกล่าว ทำให้ได้รับการอนุมัติงบประมาณไม่ทันต่อสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น

(๓.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้นำองค์กร (อธิบดี) : กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ไม่ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า ในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายงานของการนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติ เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจสูงสุดระดับสำนัก เป็นผู้รับผิดชอบกิจกรรมฯ และเป็นผู้มีบทบาทอันดับต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ได้แสดงภาวะผู้นำที่ดีให้แก่ผู้ปฏิบัติงานรับรู้ได้ในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่ามีการติดตามผลการดำเนินโครงการอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานทาง Application Line เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อประสานงานและสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ทันต่อสถานการณ์มากที่สุด

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ มีความเป็นผู้นำปานกลางและส่งผลต่อการนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชาในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ คอยสอบถามปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินโครงการอย่างสม่ำเสมอ

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการ

ปลูกป่า มีความเป็นผู้นำปานกลางและส่งผลต่อการนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติของผู้ใต้บังคับบัญชาในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า เป็นผู้กำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินงานอย่างใกล้ชิดและสม่ำเสมอ

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หัวหน้ากิจกรรมฯ ที่ปฏิบัติงานตามกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุที่หัวหน้ากิจกรรมฯ เป็นผู้ใกล้ชิดกับผู้ปฏิบัติงานย่อยมากที่สุด

(๓.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ได้แยกความคิดเห็นเรื่องการสนับสนุนการดำเนินงานของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามนโยบาย ออกเป็น ๒ ฝ่ายเท่าๆ กัน ในอัตราส่วน ๕๐.๐๐ : ๕๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติ ยังไม่ได้รับการสนับสนุนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานเท่าที่ควร

(๓.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๗.๕๐ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มีการกำหนดรายละเอียดโครงการที่ชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๑๒.๕๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ยังไม่มีความชัดเจนในรายละเอียดที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นโยบายที่ไม่ชัดเจนและบางครั้งมีความขัดแย้งกันเองส่งผลให้เจ้าหน้าที่เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน

(๓.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๑๒.๕๐ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มีความต่อเนื่องของนโยบาย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๐.๐๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ไม่มีความต่อเนื่องของนโยบายที่เพียงพอ ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบายมีส่วนสอดคล้องประสานกับปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย ได้เป็นอย่างดี หากสำนักส่งเสริมการปลูกป่าไม่เร่งกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีการ

นำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติในปีงบประมาณ
ต่อๆ ไปอาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๓.๒.๗) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม
จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรม
โครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย (Action Plan)
ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย)
ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า การนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ
ไปปฏิบัติ ไม่มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย โดยดำเนินกิจกรรมฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย
จากหัวหน้ากิจกรรมฯ หรือผู้รับเหมาตามสัญญาเท่านั้น และไม่ทราบรายละเอียดในภาพรวมแผนการ
ปฏิบัติงานย่อย

(๓.๒.๘) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่
จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๗.๕๐ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรม
โครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่าง
เต็มที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับ
ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า) ร้อยละ ๑๒.๕๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าวยังมีการ
ติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่เพียงพอระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จากผลดังกล่าว สามารถ
อธิบายได้ว่า กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมีการติดต่อสื่อสารและการ
ประสานงานกันค่อนข้างเต็มศักยภาพเฉพาะในการถ่ายทอดจากกลุ่มผู้ปฏิบัติงานระดับหัวหน้า
กิจกรรมฯ สู่อำนาจส่วนส่งเสริมการปลูกป่าเท่านั้น ในขณะที่การถ่ายทอดจากกลุ่มผู้ปฏิบัติงานระดับผู้อำนวยการ
ส่วนส่งเสริมการปลูกป่าสู่หัวหน้ากิจกรรมฯ อยู่ในระดับปานกลาง

(๓.๒.๙) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการ
วิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน หัวหน้าโครงการ/กิจกรรม
และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำกิจกรรมโครงการ
ฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง ทั้งนี้ จากผล
ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่ง
ที่ทำให้การนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติ ประสบความสำเร็จ
เนื่องจาก กิจกรรมดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมในการบังคับ ใช้กฎหมายของ
ผู้ปฏิบัติงาน อาทิ (๑) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และ ที่แก้ไขเพิ่มเติม
(๒) ระเบียบการปลูกตามขั้นตอนและรายละเอียดของสำนักส่งเสริมการปลูกป่า (๓) พระราชบัญญัติ

ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (๔) พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นต้น

(๓.๒.๑๐) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์ อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๑๒.๕๐ ให้ข้อมูลว่า การดำเนินงานตามกิจกรรม โครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติขาดความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๗.๕๐ ไม่ให้ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว

(๓.๒.๑๑) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมีสิ่งจูงใจที่จะปฏิบัติงาน ในขณะที่ไม่มีกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลในเชิงลบ จากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงาน ยังมีขวัญและกำลังใจอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ดังนั้น สำนักส่งเสริมการปลูกป่าผู้เป็นเจ้าของกิจกรรมฯ ควรเร่งแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นโดยเร็ว

(๓.๒.๑๒) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความร่วมมือจากหัวหน้ากิจกรรมฯ ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ รวมถึงผู้อำนวยการส่วนอื่นๆ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แต่ละสำนักในการบูรณาการข้อมูลและยานพาหนะ เพื่อใช้ในการประสานการปฏิบัติงานร่วมกัน

(๓.๒.๑๓) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่มของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

กับการดำเนินกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ อาทิ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ให้งบประมาณสนับสนุนกิจกรรมฯ จำนวน ๓,๐๐๐ ไร่ โดยเป็นงบประมาณที่ใช้ในการปลูก ๑ ปี และบำรุงอีก ๒ ปี ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องดำเนินการของงบประมาณเพิ่มเติมจากกรมป่าไม้ อีก ๗ ปี เพื่อให้ได้เป็น ๑๐ ปี เป็นต้น

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๑๒.๕๐ ให้ข้อมูลว่า การดำเนินกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้รับความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) อาทิ ศิลปิน นักแสดง เป็นต้น ซึ่งทำให้มีทั้งทุนทรัพย์ (เงินบริจาค) และกำลังคนเข้าร่วมกับกรมป่าไม้สำหรับใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวจำนวนมาก ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๘๗.๕๐ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า การนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

(๓.๒.๑๔) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๗.๕๐ มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๒.๕๐ ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

(๓.๒.๑๕) ปัจจัยด้านความซ้ำซ้อนในการบริหารงานของผู้บริหาร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๕๐.๐๐ ให้ข้อมูลว่า การบริหารงานของผู้บริหารเกิดความซ้ำซ้อนในการสั่งการ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สำนักส่งเสริมการปลูกป่า มีการขอข้อมูลซ้ำซ้อนกัน เช่น การขอข้อมูลของเจ้าหน้าที่ ๔ คนจากสำนักส่งเสริมการปลูกป่า โดยข้อมูลที่ได้รับไปนั้นเป็นข้อมูลที่ทั้ง ๔ คนสามารถใช้ร่วมกันได้ ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ตั้งคำถามว่า เหตุใดผู้ขอข้อมูลจากสำนักส่งเสริมการปลูกป่า จึงไม่บูรณาการข้อมูลกันภายในหน่วยงานของตน เนื่องจาก หลายครั้งเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้ข้อมูลได้ไม่ได้อยู่ประจำภายในสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ เนื่องจาก ต้องออกปฏิบัติหน้าที่ภาคสนามควบคุมไปด้วยตลอดทั้งปีงบประมาณ

บทสรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศ จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟู

ระบบนิเวศไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในภาพรวม ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการกำกับดูแล และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บังคับการ/ผู้บริหาร : ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า และหัวหน้ากิจกรรม/โครงการ (๔) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม (๖) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ (๗) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๘) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ (๙) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน และ (๑๐) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในขณะที่ปัจจัยที่จะส่งผลให้การนำกิจกรรมโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในปีงบประมาณต่อไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บังคับการ/ผู้บริหาร : อธิบดีกรมป่าไม้ (๓) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย (๔) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล (๖) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และ (๗) ปัจจัยด้านความซ้ำซ้อนในการบริหารงานของผู้บริหาร

(๔) กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก

(๔.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๓)

(๔.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ ปลูกป่าทั่วไป จำนวน ๑๐,๐๐๐ ไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินโครงการสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน ๑๐,๐๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงปริมาณของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๔.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๔.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลาที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ ปลูกป่าทั่วไปตามเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒ เดือน ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ปลูกป่าทั่วไปตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๔.๑.๔) มิติต้นทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติต้นทุนที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกได้กำหนดตัวชี้วัดต้นทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการปลูกป่าทั่วไปอยู่ในวงเงิน ๓๙.๐๐ ล้านบาท ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการฟื้นฟูระบบนิเวศอยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๓๘,๙๐๔,๔๕๐.๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๓๖ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ - ๙๙.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก ได้ ๒.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติต้นทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๒.๐๐	๒.๖๗

ตารางที่ ๓-๑๕ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตาม มาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก

จากตารางที่ ๓-๑๕ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของ กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผล ใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้) ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่างช่วง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับผลผลิตของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตาม มาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกจึงอยู่ในระดับดีมาก

(๔.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรร ทรัพยากร								
	๒.๑ ด้านบุคลากร	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๐	๕๘.๓๓	๓๓.๓๓
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๓๓.๓๓	๐	๘.๓๔	๑๖.๖๗	๕๐.๐๐	๔๑.๖๗
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๐	๓๓.๓๓	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๓๓.๓๓	๖๖.๖๗
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๒.๕ ด้านระยะเวลา ในการดำเนินโครงการ	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๘๓.๓๓	๑๖.๖๗

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ของผู้บังคับการ/ผู้บริหาร								
	๓.๑ ระดับผู้บังคับการ	๐	๐	๐	๘.๓๓	๐	๐	๐	๘.๓๓
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๑๖.๖๗	๐	๘.๓๓	๘.๓๓	๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๑๖.๖๖
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๘.๓๔	๐	๗๕.๐๐	๐
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๕๐.๐๐	๐	๓๗.๕๐	๐	๘๗.๕๐	๐
๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐	
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุน นโยบาย	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๘.๓๔	๒๕.๐๐	๖๖.๖๗
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจน ของนโยบาย	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่อง ของนโยบาย	๐	๒๕.๐๐	๐	๒๕.๐๐	๐	๒๕.๐๐	๐	๗๕.๐๐
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๗๑.๖๗	๘.๓๓
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานกัน อย่างเต็มที่	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๑๐	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๑๑	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ								

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
	๑๑.๑ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๔	๐	๙๑.๖๗	๘.๓๓
	๑๑.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๑๑.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร (NGOs)	-	-	-	-	-	-	-	-
	๑๑.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๘๓.๓๓	๑๖.๖๗
๑๒	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๗๕.๐๐	๒๕.๐๐
๑๓	ปัจจัยด้านความซ้ำซ้อน ในการบริหารงาน	๐	๒๕.๐๐	-	-	-	-	๐	๒๕.๐๐
หมายเหตุ : ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย									

ตารางที่ ๓-๑๖ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่
โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก

จากตารางที่ ๓-๑๖ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่
โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก
ประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึกในระดับผู้อำนวยการส่วน
(ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๔ ตัวอย่าง ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๔ ตัวอย่าง และระดับ
ผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๔ ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ๑๒ ตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/
ล้มเหลวของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวน
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก ประกอบด้วย ๑๓ ปัจจัย โดยจำแนกได้ ดังนี้

(๔.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างมีความรู้และความเข้าใจในรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกที่สามารถใช้ปฏิบัติงาน ในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี เมื่อเปรียบเทียบกับรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมฯ

(๔.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ ต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก เนื่องจาก บางพื้นที่ที่บริหารทรัพยากรบุคคล โดยการจัดซื้อ จัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งบุคลากร ที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามกิจกรรมฯ เป็นผู้รับเหมาตามสัญญาที่จะเป็นผู้รับภาระในการจัดหาและ กิจกรรมดังกล่าว ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า บุคลากร ที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากมีบุคลากรประจำส่วนส่งเสริมการปลูกป่า ในแต่ละสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้มีจำนวนน้อยกว่าภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานมาก นอกจากนี้ เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ต้องปฏิบัติงานในภาคสนามสลับกับการอยู่ประจำส่วนส่งเสริมการปลูกป่าด้วย ในขณะที่ บางพื้นที่มีเขตการดูแลค่อนข้างกว้าง ทำให้เกิดความไม่สะดวกและรวดเร็วเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๐.๐๐ ให้ข้อมูลว่า ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอ ต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก เนื่องจาก งบประมาณที่ใช้ดำเนินกิจกรรมฯ เป็นภาระของผู้รับเหมาตามสัญญาในการเป็นผู้ดำเนินงานแทน ทั้งนี้ ส่วนส่งเสริมการปลูกป่าได้รับการจัดสรร งบประมาณสำหรับดำเนินกิจกรรมฯ ในอัตราไร่ละ ๓,๙๐๐ บาท อย่างไรก็ตาม งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในอัตราดังกล่าวไม่เพียงพอในบางสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่มีค่าครองชีพค่อนข้างสูง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๑.๖๗ ให้ข้อมูลว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมานั้น ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก บางพื้นที่ไม่มีงบประมาณในการจ้างเจ้าหน้าที่เฝ้าสำนักงาน

(สวนป่า) นอกจากนี้งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่สอดคล้องกับปริมาณพื้นที่ดำเนินการ เช่น บางแห่งของงบประมาณเพื่อดำเนินการสำหรับพื้นที่ ๓,๐๐๐ ไร่ แต่ได้รับงบประมาณเพียง ๓๐๐ ไร่ เป็นต้น

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกรุกได้รับ การจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะเหล่านั้น เป็นภาระของผู้รับเหมาตามสัญญาในการเป็นผู้ดำเนินงานแทน ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมฯ ได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากพื้นที่ดำเนินการส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ยากแก่การเข้าถึงหรือเป็นพื้นที่เชิงเขา ทำให้รถยนต์ธรรมดาทั่วไปไม่สามารถใช้ในการปฏิบัติงานได้ นอกจากนี้ รถยนต์ที่มีอยู่มีอายุการใช้งานมากกว่า ๒๐ ปี ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพ อย่างไรก็ตาม คณะผู้ประเมินผลยังพบว่า ส่วนส่งเสริมการปลูกป่า บางสำนักฯ ยังไม่มีรถยนต์สำหรับใช้ในการปฏิบัติงานภาคสนาม

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การปฏิบัติงานในกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกรุกของผู้ปฏิบัติงานได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๔.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกรุกมีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมฯ ๑๒ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐) ทั้งนี้ ส่วนส่งเสริมการปลูกป่าส่วนใหญ่ดำเนินการจัดหาพื้นที่เป้าหมายในปีงบประมาณนี้ เพื่อใช้ในปีงบประมาณถัดไปทำให้เกิดความรวดเร็วในการจัดส่งข้อมูล ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในกิจกรรมฯ ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก บางพื้นที่มีปัญหาเรื่องนายทุนและผู้นำชุมชน

(๔.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้นำองค์กร (อธิบดี) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐ : ๘.๓๓ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า อธิบดีกรมป่าไม้ในฐานะที่เป็นทั้งผู้นำองค์กร ผู้กำหนดนโยบายต่างๆ ขององค์กร และเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารสูงสุดขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานยังเห็นความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกไม่เพียงพอ

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ : ๖๖.๖๖ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายงานของการนำกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกไปปฏิบัติ เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้มีการตัดสินใจสูงสุดระดับสำนัก เป็นเจ้าของกิจกรรมฯ และเป็นผู้มีบทบาทอันดับต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ยังเห็นความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมฯ ไม่เพียงพอด้วยสัดส่วนเชิงบวกและเชิงลบที่มีความใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าส่วนพื้นที่ในการตรวจติดตามงานซึ่งส่วนใหญ่จะมอบผู้อำนวยการส่วนปลูกป่าภาครัฐตรวจติดตามงานแทน

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ไม่มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ มีการตรวจติดตามผลการดำเนินงาน ลงพื้นที่สม่ำเสมอ และรับทราบปัญหาอุปสรรคต่างๆ ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานสามารถบรรลุผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็น

ร้อยละ ๘๗.๕๐ : ๑๐๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า มีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า มีการเดินทางไปตรวจเยี่ยมการปฏิบัติงานในพื้นที่และติดตามผลการดำเนินงานของกิจกรรมฯ อย่างต่อเนื่อง

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถ อธิบายได้ว่า หัวหน้าโครงการ/กิจกรรมที่ปฏิบัติงานตามกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่า ตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก มีความเป็นผู้นำสูง มากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก เนื่องจาก หัวหน้าฯ เข้าพื้นที่ ที่ดำเนินกิจกรรมฯ สม่ำเสมอและรับทราบปัญหาอุปสรรค เพื่อแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ทันต่อสถานการณ์

(๔.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการ ฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายเป็นอย่างดี ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมฯ ไม่ได้รับการสนับสนุนนโยบายที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๔.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟู ป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกมีการกำหนด รายละเอียดโครงการที่ชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ยังไม่มีความชัดเจนในรายละเอียดที่เพียงพอต่อ การปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นโยบายที่ไม่ชัดเจนและบางครั้งมีความขัดแย้งกันเอง ส่งผลให้เจ้าหน้าที่บางส่วน เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน อันอาจส่งผลให้การนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติในปิงบประมาณถัดไป ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

(๔.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ต่างเห็นพ้องต้องกันว่า กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่ โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก ขาดความต่อเนื่องของนโยบาย ทั้งนี้ ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ใดให้ความคิดเห็นในเชิงบวก ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบายมีส่วนสอดคล้องประสานกับปัจจัย ด้านความชัดเจนของนโยบายได้เป็นอย่างดี หากสำนักส่งเสริมการปลูกป่าไม่เร่งกำหนด

แนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีการนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติในปีงบประมาณต่อๆ ไป อาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๔.๒.๓) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๗ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย (Action Plan) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า การนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติไม่มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อยโดยดำเนินกิจกรรมฯ ตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ในแผน ปม. ทั้งนี้ กิจกรรมดังกล่าว มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อยในระดับที่สูงมาก

(๔.๒.๔) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มที่ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งในระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกมีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มที่ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมฯ มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มศักยภาพ

(๔.๒.๕) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งในระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกไปปฏิบัติมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง ทั้งนี้ จากผลดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ การนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ เนื่องจาก กิจกรรมดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง และโดยอ้อมในการบังคับใช้กฎหมายของผู้ปฏิบัติงาน อาทิ (๑) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (๒) กฎหมายป่าไม้ มาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นต้น

(๔.๒.๖) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวน

แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความร่วมมือจากหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ รวมถึง ผู้อำนวยการส่วนอื่นๆ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แต่ละสำนักในการบูรณาการข้อมูลเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน

(๔.๒.๑๑) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่มของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๗ ให้ข้อมูลว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาทิ ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้นำชุมชน (ผู้ใหญ่บ้าน) ซึ่งเป็นผู้เสียประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวของกรมป่าไม้

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) พบว่า ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ใดให้ข้อมูลในประเด็นดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า การนำกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า การนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติไม่ได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไปเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไม่ได้รับความร่วมมือจากนายทุน ซึ่งเป็นผู้เสียประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมดังกล่าวของกรมป่าไม้

(๔.๒.๑๒) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก โดยสำนักส่งเสริมการปลูกป่ามีการสอบถามศักยภาพที่ส่งเสริมการปลูกป่าสามารถดำเนินการปลูกป่าได้เต็มประสิทธิภาพก่อนการจัดทำคำขอของงบประมาณ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมดังกล่าว

(๔.๒.๑๓) ปัจจัยด้านความซ้ำซ้อนในการบริหารงานของผู้บริหาร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า การบริหารงานของผู้บริหารเกิดความซ้ำซ้อนในการสั่งการ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สำนักส่งเสริมการปลูกป่ามีการขอข้อมูลซ้ำซ้อนกันและได้เคยให้ข้อมูลประเด็นนี้ไปแล้ว

บทสรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในภาพรวม ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการกำกับดูแล และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร : ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า และหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม (๔) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม (๖) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ (๗) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๘) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน (๙) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ และคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป และ (๑๐) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ในขณะที่ปัจจัยที่จะส่งผลให้การนำกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุกไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในงบประมาณต่อๆ ไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร : อธิบดีกรมป่าไม้ (๓) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย (๔) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย และ (๕) ปัจจัยด้านความซ้ำซ้อนในการบริหารงานของผู้บริหาร

(๕) กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้

(๕.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๓)

(๕.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ สร้างป่าสร้างรายได้ จำนวน ๑๓,๕๙๐ ไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินโครงการเสร็จทั้งสิ้น จำนวน ๑๓,๕๙๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงปริมาณของกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๕.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๕.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลาที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ สร้างป่าสร้างรายได้ตามเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒ เดือน ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินการได้ตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๕.๑.๔) มิติต้นทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติต้นทุนที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ได้กำหนดตัวชี้วัดต้นทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการสร้างป่าสร้างรายได้อยู่ในวงเงิน ๓/๑,๓๙๙,๒๐๐.๐๐ บาท ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ อยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๓/๑,๐๒๐,๓๔๓.๐๑ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๔๓ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ - ๙๙.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ได้ ๒.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติต้นทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๒.๐๐	๒.๖๗

ตารางที่ ๓-๑๗/ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้

จากตารางที่ ๓-๑๗ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้) ผลปรากฏว่าค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่างช่วง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับผลผลิตของกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ จึงอยู่ในระดับดีมาก

(๕.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
		สถานะ (ร้อยละ)							
๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรร ทรัพยากร								
	๒.๑ ด้านบุคลากร	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๖๖.๖๗
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๘๓.๓๓
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร								
	๓.๑ ระดับผู้นำองค์กร	๐	๑๖.๖๗	๐	๐	๐	๐	๐	๑๖.๖๗
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๐	๐	๐	๓๓.๓๔	๑๖.๖๗

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๒๕.๐๐	๐	๕๐.๐๐	๐	๗/๕.๐๐	๐
	๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๔๓.๓๓
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจน ของนโยบาย	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๔๓.๓๓	๑๖.๖๗
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่อง ของนโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๔๓.๓๓
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานกัน อย่างเต็มที่	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๑๐	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๑๑	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ								
	๑๑.๑ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๑๑.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๑๑.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
	(NGOs)								
	๑๑.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๑๒	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบาย	๑๖.๖๗	๑๖.๖๖	๑๖.๖๗	๑๖.๖๖	๐	๓๓.๓๔	๓๓.๓๔	๖๖.๖๖
หมายเหตุ : ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย									

ตารางที่ ๓-๑๘ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการ
สร้างป่าสร้างรายได้

จากตารางที่ ๓-๑๘ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึกในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๒ ตัวอย่าง ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๒ ตัวอย่าง และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๒ ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ๖ ตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ประกอบด้วย ๑๒ ปัจจัยโดยจำแนกได้ ดังนี้

(๕.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างมีความรู้และความเข้าใจในรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี

(๕.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการ

ปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า บุคลากรที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากไม่มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษโดยตรง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นบุคลากรจากส่วนส่งเสริมการปลูกป่า และส่วนอำนวยการของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ไปช่วยปฏิบัติงานส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษอีกหน้าที่หนึ่ง

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรสำหรับดำเนินกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ นั้นไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณประเภทงบดำเนินงานไว้ใช้สำหรับการอำนวยการและประสานการดำเนินกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ นอกจากนี้ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ได้รับการจัดสรรเพียงงบประมาณที่ใช้ในการประสานงานเพียงอย่างเดียวในอัตรา ๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี ซึ่งงบประมาณจำนวนนี้เป็นเงินที่ใช้ในการบริหารทุกโครงการ/กิจกรรมของส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ และยังได้รับงบประมาณไม่เพียงพอต่อความต้องการของจำนวนคนในชุมชนที่สนใจเข้าร่วมโครงการ เช่น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ส่วนโครงการฯ บางแห่งสามารถรับผู้เข้าร่วมโครงการได้เพียง ๒๐๐ คน ในขณะที่มีผู้สนใจเข้าร่วมโครงการประมาณ ๕๐๐ คน ทั้งนี้ ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ใดที่แสดงความคิดเห็นในเชิงบวก

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะที่ได้รับการจัดสรรสำหรับดำเนินกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ นั้น ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก ไม่มีการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะแก่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ใช้ในการประสานการดำเนินกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม

และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า ได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอต่อการนำกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไปปฏิบัติ ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๕.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้มีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมฯ ๑๒ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐) อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ระยะเวลาดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างมีค่อนข้างจำกัด

(๕.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้นำองค์กร (อธิบดี) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐ : ๑๖.๖๗ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า อธิบดีกรมป่าไม้ในฐานะที่เป็นทั้งผู้นำองค์กร ผู้กำหนดนโยบายต่างๆ ขององค์กร และเป็นผู้มีอำนาจในการบริหารสูงสุดขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ยังเห็นความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไม่เพียงพอ

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๔ : ๑๖.๖๗ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ ในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายงานของการนำกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไปปฏิบัติ เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้มีการตัดสินใจสูงสุดระดับสำนัก เป็นเจ้าของกิจกรรมฯ และเป็นผู้มีบทบาทอันต้งต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ยังเห็นความสำคัญเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไม่เพียงพอ ด้วยสัดส่วนเชิงบวกและเชิงลบที่มีความใกล้เคียงกัน

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็น

ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้มีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ มีความใส่ใจ และกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด รวมทั้งช่วยตัดสินใจกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง และคอยสอบถามปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินโครงการอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานสามารถบรรลุผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษมีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษติดตามผลการดำเนินงานและคอยสอบถามปัญหาอุปสรรคจากการดำเนินกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้อย่างสม่ำเสมอ

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หัวหน้าโครงการ/กิจกรรมที่ปฏิบัติงานตามกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้มีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก

(๕.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายเป็นอย่างดี ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมฯ ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนนโยบายที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๕.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้มีการกำหนดรายละเอียดโครงการที่ชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ยังไม่มีความชัดเจนในรายละเอียดที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๕.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้มีความต่อเนื่องของนโยบาย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าวไม่มีความต่อเนื่องของนโยบายที่เพียงพอ ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบายมีส่วนสอดคล้องประสาธน์กับปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายได้เป็นอย่างดี หากสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษไม่เร่งกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีการนำกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไปปฏิบัติในงบประมาณต่อๆ ไป อาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๕.๒.๗) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย (Action Plan)

(๕.๒.๘) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มที่ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕.๒.๙) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้มีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การนำกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ เนื่องจาก กิจกรรมดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมในการบังคับใช้กฎหมายของผู้ปฏิบัติงาน อาทิ (๑) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ มาตรา ๑๙ ที่เป็นข้อกำหนดว่าด้วยอำนาจ การมอบหมายงานของอธิบดีกรมป่าไม้ (๒) คู่มือการปฏิบัติงานกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ เป็นต้น ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เมื่ออธิบดีกรมป่าไม้ได้อนุมัติรายละเอียดอัตราราคาต่อหน่วย (Unit Cost) ของงบลงทุน รายการสร้างป่าสร้างรายได้ ซึ่งระบุรายละเอียดของกิจกรรมการดำเนินงานและ

รายละเอียดของการเบิกจ่ายเงิน และแจ้งเวียนให้หน่วยปฏิบัติงานในพื้นที่ภูมิภาคใช้เป็นเอกสารประกอบการจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจรับงาน และการเบิกจ่ายเงิน การนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติ จึงต้องดำเนินการตามรายละเอียดที่ระบุไว้ในอัตราราคาต่อหน่วยด้วย

(๕.๒.๑๐) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความร่วมมือจากหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้อำนวยการส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ รวมถึง ผู้อำนวยการส่วนอื่นๆ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ แต่ละสำนัก ในการบูรณาการข้อมูลเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน

(๕.๒.๑๑) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่มของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาทิ ปลัดอำเภอ ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ อาทิ เกษตรอำเภอ ปศุสัตว์อำเภอ ประมงอำเภอ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมสหกรณ์พื้นที่ กรมพัฒนาที่ดิน กรมชลประทาน กรมการปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า มีหลายหน่วยงานเข้ามาแสดงความประสงค์ที่จะรับซื้อผลผลิต ตั้งแต่ก่อนที่ผลผลิตจะออก

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) พบว่า ไม่มีกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ใดให้ข้อมูลในประเด็นดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทาง เดียวกันว่า การนำกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไปปฏิบัติ ได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป

(๕.๒.๑๒) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๔ มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๖ ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมฯ

บทสรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำกิจกรรมฯ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในภาพรวม ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านการกำกับดูแล และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร : ผู้อำนวยการสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ และหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม (๔) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม (๖) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ (๗) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๘) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน และ (๙) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ และคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ในขณะที่ปัจจัยที่จะส่งผลให้การนำกิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในปีงบประมาณต่อไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร : อธิบดีกรมป่าไม้ (๓) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย (๔) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย และ (๕) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

(๖) กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)

(๖.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๓)

(๖.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ ปลูกไม้ใช้สอย จำนวน ๒,๐๐๐ ไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินโครงการสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน ๒,๐๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงปริมาณของกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๖.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๖.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลาที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ ปลูกไม้ใช้สอยตามเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒ เดือน ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ปลูกไม้ใช้สอยตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๖.๑.๔) มิติด้านทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติด้านทุนที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ได้กำหนดตัวชี้วัดต้นทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการปลูกไม้ใช้สอยอยู่ในวงเงิน ๑๐,๓๖๐,๐๐๐.๐๐ บาท ในขณะที่ ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการปลูกไม้ใช้สอยอยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๑๐,๒๑๓,๓๙๔.๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๕๙ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ -

๙๙.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ได้ ๒.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติต้นทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๒.๐๐	๒.๖๗

ตารางที่ ๓-๑๙ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)

จากตารางที่ ๓-๑๙ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้) ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๖๗ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้ อยู่ระหว่างช่วง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับผลผลิตของกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) จึงอยู่ในระดับดีมาก

(๖.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
		สถานะ (ร้อยละ)							
๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ	๑๕.๓๘	๑๕.๓๘	๓๐.๗๗	๗.๖๙	๑๕.๓๘	๑๕.๓๘	๖๑.๕๔	๓๘.๔๖
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรร ทรัพยากร								
	๒.๑ ด้านบุคลากร	๐	๓๐.๗๗	๐	๓๘.๔๖	๑๕.๓๘	๑๕.๓๘	๑๕.๓๘	๘๔.๖๒
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๐	๒๓.๐๘	๑๕.๓๘	๒๓.๐๘	๗.๖๙	๒๓.๐๘	๒๓.๐๗	๖๙.๒๔
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๐	๒๓.๐๘	๑๕.๓๘	๒๓.๐๘	๐	๑๕.๓๘	๑๕.๓๘	๖๑.๕๔
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๒๓.๐๘	๐	๓๘.๔๖	๐	๓๐.๗๗	๐	๙๒.๓๑	๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
	๒.๕ ด้านระยะเวลา ในการดำเนินโครงการ	๒๓.๐๘	๐	๓๘.๕๖	๐	๓๐.๓/๓/	๐	๙๒.๓๑	๐
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร								
	๓.๑ ระดับผู้นำองค์กร	-	-	-	-	-	-	-	-
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๓.๖๙	๐	๓๐.๓/๓/	๐	๐	๐	๓๘.๕๖	๐
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๒๓.๐๘	๐	๓.๖๙	๓๐.๓/๓/	๐	๐	๓๐.๓/๓/	๓๐.๓/๓/
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๔๔.๔๔	๐	๑๑.๑๑	๐	๕๕.๕๕	๐
๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐	
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุน นโยบาย	๐	๓๐.๓/๓/	๐	๓๘.๕๖	๐	๓๐.๓/๓/	๐	๑๐๐
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจน ของนโยบาย	๐	๓๐.๓/๓/	๐	๓๘.๕๖	๑๕.๓๘	๑๕.๓๙	๑๕.๓๘	๘๔.๖๒
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่อง ของนโยบาย	๐	๓๐.๓/๓/	๐	๓๘.๕๖	๐	๓๐.๓/๓/	๐	๑๐๐
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๒๓.๐๘	๐	๓๔.๕๖	๐	๓๐.๓/๓/	๐	๘๘.๓๑	๐
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานกัน อย่างเต็มที่	๑๕.๓๘	๑๕.๓๘	๓๐.๓/๓/	๐	๒๓.๐๘	๓.๖๙	๖๙.๒๓	๒๓.๐๓/
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๒๓.๐๘	๐	๒๓.๐๘	๑๕.๓๘	๓.๖๙	๒๓.๐๘	๕๓.๘๕	๓๘.๕๖
๑๐	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๒๓.๐๘	๓.๖๙	๓๘.๕๖	๐	๓๐.๓/๓/	๐	๙๒.๓๑	๓.๖๙
๑๑	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงานที่								

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
	เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบาย ไปปฏิบัติ								
	๑๑.๑ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๒๓.๐๘	๐	๓๘.๕๖	๐	๒๓.๐๘	๐	๘๔.๖๒	๐
	๑๑.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๒๓.๐๘	๐	๓๘.๕๖	๐	๓๐.๓๓	๐	๙๒.๓๑	๐
	๑๑.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร (NGOs)	๐	๐	๒๓.๐๘	๐	๐	๐	๒๓.๐๘	๐
	๑๑.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๒๓.๐๘	๐	๓๘.๕๖	๐	๓.๖๙	๑๕.๓๙	๖๙.๒๓	๑๕.๓๙
๑๒	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมใน การกำหนดนโยบาย	๓.๖๙	๒๓.๐๘	๓๐.๓๓	๓.๖๙	๐	๓๐.๓๓	๓๘.๕๖	๖๑.๕๕
หมายเหตุ : ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย									

**ตารางที่ ๓-๒๐ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)**

จากตารางที่ ๓-๒๐ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึกในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๔ ตัวอย่าง ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๕ ตัวอย่าง และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๔ ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ๑๓ ตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ประกอบด้วย ๑๒ ปัจจัย โดยจำแนกได้ ดังนี้

(๖.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๑.๕๕ ต่างมีความรู้และความเข้าใจในรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

(ปลุกไม้ใช้สอย) ที่สามารถใช้ปฏิบัติงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้เป็นอย่างดีในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๘.๔๖ ยังไม่มีความรู้และความเข้าใจที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานเมื่อเปรียบเทียบกับรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมฯ

(๖.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๑๕.๓๘ ให้ข้อมูลว่า จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลุกไม้ใช้สอย) เนื่องจาก การดำเนินงานตามรายละเอียดของกิจกรรมฯ ส่วนหนึ่งใช้การจ้างผู้รับจ้างตามสัญญาเพื่อทำการปลุกและดูแลรักษากล้าไม้ ซึ่งผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้รับจ้างดังกล่าว ทั้งยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า มีผู้รับจ้างที่ได้รับการจ้างจำนวนประมาณ ๑๒ - ๑๕ คน ในบางพื้นที่ ซึ่งเพียงพอต่อขนาดของพื้นที่ที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๔.๖๒ ให้ข้อมูลแย้งว่า บุคลากรที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก ไม่มีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานประจำส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษโดยตรง เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นบุคลากรจากส่วนส่งเสริมการปลูกป่า และส่วนอำนวยการของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แต่ละแห่งไปช่วยปฏิบัติงานของส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษอีกหน้าที่หนึ่ง

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๓.๐๗ ให้ข้อมูลว่า ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลุกไม้ใช้สอย) ทั้งนี้ งบประมาณสำหรับปลุกไม้ใช้สอย แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ (๑) ค่าจ้างเหมาแรงงานเป็นการจ้างเหมาบุคคลภายนอกมาดำเนินการปลุกไม้ใช้สอย โดยผู้รับจ้างในปีนี้เป็นคนในพื้นที่ การทำสัญญาจ้างแบ่งงวดงานออกเป็นประมาณ ๖-๗ งวด และแบ่งจ่ายเงินเป็นงวดๆ (๒) ค่าวัสดุสำหรับใช้ในการปลุกไม้ใช้สอย และ (๓) งบประมาณประเภทงบดำเนินงาน สำหรับใช้ในการบริหารและจัดการ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๙.๒๔ ให้ข้อมูลแย้งว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมานั้น ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก ส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษที่เป็นผู้นำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติภายใต้การกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ บางแห่งได้รับงบประมาณเพื่อใช้ในการอำนวยการและประสานการดำเนินกิจกรรมฯ ไม่ครบตามจำนวนโครงการทั้งหมดที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ จึงต้องบริหารและจัดการงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเฉลี่ยจ่ายกับโครงการ/กิจกรรมทั้งหมดที่ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ นอกจากนี้

กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ กำหนดให้กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) เบิกจ่ายจากส่วนกลางโดยไม่ผ่านส่วนโครงการฯ ของแต่ละสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ได้รับเป้าหมายให้ดำเนินการ ตามกิจกรรมฯ ทำให้ผู้อำนวยการส่วนโครงการฯ ของแต่ละสำนักพื้นที่ไม่ทราบรายละเอียดและความคืบหน้าการดำเนินงานกิจกรรมดังกล่าว

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๑๕.๓๘ ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ไม่มีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์ เนื่องจาก ได้รับงบประมาณประเภทงบดำเนินงาน (ค่าวัสดุ) ในการจัดซื้อ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๑.๕๔ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมฯ (ปลูกไม้ใช้สอย) ไม่ได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะให้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะรถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อในการเข้าพื้นที่เป้าหมาย เนื่องจาก ส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษที่เป็นผู้นำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติภายใต้การกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้จำนวนมาก ไม่มีรถยนต์ไว้ใช้ในการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังจำเป็นต้องใช้สำหรับการอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริอีกด้วย

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๙๒.๓๑ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ของผู้ปฏิบัติงานได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๖.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๙๒.๓๑ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) มีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมฯ ๑๒ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐)

(๖.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้นำองค์กร (อธิบดี) : กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ไม่ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๖ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ ในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายการบังคับบัญชาของการนำกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ไปปฏิบัติ เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจสูงสุดระดับสำนัก เป็นเจ้าของกิจกรรมฯ และเป็นผู้มีบทบาทอันดับต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน เห็นความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในกิจกรรมดังกล่าวค่อนข้างเพียงพอ ด้วยสัดส่วนเชิงบวกที่มีมากกว่าเชิงลบระดับหนึ่ง

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๗๗ : ๓๐.๗๗ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ไม่สามารถสรุปชี้ชัดได้ว่าผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้มีความเป็นผู้นำอยู่ในระดับใด เนื่องจาก การนำกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ไปปฏิบัติถูกกำหนดให้เบิกจ่ายงบประมาณจากสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษโดยตรง ซึ่งไม่ได้เบิกจ่ายงบประมาณจากสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้เหมือนโครงการ/กิจกรรมอื่นๆ ที่ได้รับเป้าหมายให้ดำเนินการ ทำให้ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ไม่ทราบรายละเอียด ปัญหาอุปสรรค และความคืบหน้าการดำเนินงาน กิจกรรมฯ เนื่องจาก หัวหน้ากิจกรรมฯ ที่รับผิดชอบพื้นที่แต่ละแห่งรายงานความคืบหน้าผลการดำเนินงานไปยังสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษโดยตรง

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๕ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ

ติดตามงาน กำกับดูแล สอบถามปัญหาและให้คำแนะนำจากการดำเนินการโครงการเป็นระยะ รวมทั้ง
เข้าพื้นที่ตรวจเยี่ยมการดำเนินงานกิจกรรมฯ อย่างสม่ำเสมอ

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์

เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความ
คิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบาย
ได้ว่า หัวหน้ากิจกรรมฯ ที่ปฏิบัติงานตามกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ
(ปลูกไม้ใช้สอย) มีความเป็นผู้นำสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก

(๖.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์
พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/
กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรม
โครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ไม่ได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบาย
จากผู้บริหารกรมป่าไม้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเท่าที่ควร

(๖.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์
พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย)
ร้อยละ ๑๕.๓๘ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)
มีการกำหนดรายละเอียดโครงการที่ชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่าง
ที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๔.๖๒ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าว ยังไม่มีความชัดเจนในรายละเอียด
ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นโยบายที่ไม่ชัดเจนและบางครั้งมีความขัดแย้งกันเองส่งผลให้
เจ้าหน้าที่เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน

(๖.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์
พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/
กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรม
โครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ขาดความต่อเนื่องของนโยบาย
ดังกล่าว หากสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษไม่เร่งกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา
ดังกล่าว และมีการนำกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)
ไปปฏิบัติในปีงบประมาณต่อไป อาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๖.๒.๗) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม
จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)
ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๘.๓๑ ให้ข้อมูลเป็นแนวทาง

เดียวกันว่า กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย (Action Plan)

(๖.๒.๘) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๒.๒๓ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๓.๐๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าวยังมีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่ไม่เพียงพอระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันในระดับปานกลาง

(๖.๒.๙) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๓.๘๕ ให้ข้อมูลว่า การนำกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ไปปฏิบัติมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง เนื่องจาก กิจกรรมดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมในการบังคับใช้กฎหมายของผู้ปฏิบัติงาน อาทิ (๑) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (๒) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๙ เป็นต้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๘.๔๖ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าวไม่ได้ใช้กฎหมายฉบับใดในการปฏิบัติงาน

(๖.๒.๑๐) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๒.๓๑ ให้ข้อมูลว่า การนำกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗.๖๙ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าวยังไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายในกรมป่าไม้ที่มากเพียงพอต่อการทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินกิจกรรมฯ ได้อย่างประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือจากสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ

(๖.๒.๑๑) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่มของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้ดำเนินการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๔.๖๒ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือในการนำกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) เป็นอย่างดี อาทิ ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๑๕.๓๘ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/ หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๙๒.๓๑ ให้ข้อมูลเป็น แนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนิน กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ให้ความร่วมมือในการ ปฏิบัติงานของกรมป่าไม้เป็นอย่างดี อาทิ เจ้าหน้าที่ทหาร ทหารพราน ตำรวจ ตำรวจตระเวนชายแดน เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๗.๖๙ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กร ไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๒๓.๐๘ ให้ข้อมูลว่า การดำเนิน กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ได้รับความร่วมมือ ของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๗๖.๙๒ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๙.๒๓ ให้ข้อมูลว่า การนำกิจกรรม โครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากคน ในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๕.๓๙ ให้ข้อมูลแย้งว่า การนำกิจกรรมดังกล่าวไปปฏิบัติไม่ได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๕.๓๘ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

(๖.๒.๑๒) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จากผลการ วิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๘.๕๖ มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมโครงการพัฒนา ป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๑.๕๔ ไม่มี ส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)

บทสรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมพัฒนา ป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำ กิจกรรมพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตาม เป้าหมายในภาพรวม ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้าน การจัดสรรทรัพยากร : ด้านการกำกับดูแล และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (๓) ปัจจัยด้าน

ภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร : ผู้อำนวยการสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ
ผู้อำนวยการส่วนโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ และหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม (๕) ปัจจัย
ด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม (๕) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน
อย่างเต็มที่ (๖) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๗) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน
และ (๘) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ
ในขณะที่ปัจจัยที่จะส่งผลให้การนำกิจกรรมพัฒนาไปไม่อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)
ไปปฏิบัติ ไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในปีงบประมาณต่อไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่
(๑) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์
และยานพาหนะ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร : อธิปไตยป่าไม้ (๓) ปัจจัยด้าน
การสนับสนุนนโยบาย (๔) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของ
นโยบาย และ (๖) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

(๗) โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน (เฉพาะเป้าหมายที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ)

(๗.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๗)

(๗.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณที่แล้วเสร็จ
กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน
ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ ป่าเสื่อมโทรมที่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้รับการส่งเสริมจัดทำ
โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน จำนวน ๒๐๐ ไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินโครงการ
สำเร็จทั้งสิ้น จำนวน ๓๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๕๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้สูงกว่าเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติ
เชิงปริมาณของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๗.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน
ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๗.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลา
ที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐
โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ ป่าเสื่อมโทรมที่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวน
แห่งชาติได้รับการส่งเสริมจัดทำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนตามเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒
เดือน ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ป่าเสื่อมโทรมที่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้รับการ
ส่งเสริมจัดทำโครงการ ป่าเศรษฐกิจชุมชนตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ

๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๓.๑.๔) มิติด้านทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติด้านทุนที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน ได้กำหนดตัวชี้วัดต้นทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการส่งเสริมจัดทำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนในป่าเสื่อมโทรมที่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ อยู่ในวงเงิน ๓/๙๕,๐๐๐.๐๐ บาท ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการส่งเสริมจัดทำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนในป่าเสื่อมโทรมที่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ อยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๓/๙๔,๕๓๐.๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๕ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ - ๙๙.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน ได้ ๒.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติด้านทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๒.๐๐	๒.๖๓

ตารางที่ ๓-๒๑ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน

จากตารางที่ ๓-๒๑ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้) ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๖๓ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่างช่วง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับผลผลิตของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน (เฉพาะเป้าหมายที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ) จึงอยู่ในระดับดีมาก

(๓.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย/ ผู้นำชุมชน		รวม	
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
		๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย/ ผู้นำชุมชน		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรร ทรัพยากร								
	๒.๑ ด้านบุคลากร	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๘๓.๓๓	๐
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๖๖.๖๗	๑๖.๖๗
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๖๗	๖๖.๖๖
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๘๓.๓๓	๐
๒.๕ ด้านระยะเวลา ในการดำเนินโครงการ	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๖๗	๖๖.๖๖	
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร								
	๓.๑ ระดับผู้นำองค์กร	-	-	-	-	-	-	-	-
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๖๗	๐	๖๖.๖๗	๐
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๖๗	๐	๖๖.๖๗	๐
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๕๐.๐๐	๐	๒๕.๐๐	๐	๗๕.๐๐	๐
๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐	
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุน นโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	๐	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจน ของนโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๖๖.๖๗
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่อง ของนโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๘๓.๓๓
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๘๓.๓๓	๐
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและ การประสานงานกันอย่างเต็มที่	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย/ ผู้นำชุมชน		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๑๐	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๐	๙๑.๖๖	๐
๑๑	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ								
	๑๑.๑ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๘๓.๓๓	๐
	๑๑.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๘๓.๓๓	๐
	๑๑.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร (NGOs)	๐	๐	๐	๐	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๖๗	๐
๑๑.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๘๓.๓๓	๐	
๑๒	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมใน การกำหนดนโยบาย	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๐	๓๓.๓๓	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐
<p>หมายเหตุ : (๑) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย</p> <p>(๒) คณะผู้ประเมินผลได้จัดให้ผู้นำชุมชนอยู่ในกลุ่มตัวอย่างระดับเดียวกับผู้ปฏิบัติงานย่อย เนื่องจาก เป็นผู้รับ การถ่ายทอดและดำเนินโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนในลำดับสุดท้ายของสายการถ่ายทอดจากกรมป่าไม้ ทั้งนี้ คณะผู้ประเมินผลศึกษาวิจัยเน้นหนักเรื่องการนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติทั้งสายการบังคับบัญชา โดยตามภารกิจของโครงการ</p>									

ตารางที่ ๓-๒๒ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน

จากตารางที่ ๓-๒๒ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึกในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๒ ตัวอย่าง ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๒ ตัวอย่าง และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๒ ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ๖ ตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน ประกอบด้วย ๑๒ ปัจจัย โดยจำแนกได้ดังนี้

(๓.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างมีความรู้และความเข้าใจในรายละเอียดการดำเนินงานของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนที่สามารถใช้ปฏิบัติงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี เมื่อเปรียบเทียบกับรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมฯ

(๓.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน โดยใช้บุคลากรในส่วนจัดการ ป่าชุมชนของแต่ละสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้การดำเนินการ

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน เนื่องจาก ส่วนจัดการป่าชุมชนบางแห่งที่ได้รับเป้าหมายให้ดำเนินโครงการดังกล่าวได้รับงบประมาณในการดำเนินการ จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์คิดว่า มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงานอยู่แล้ว ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมานั้นไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก ส่วนจัดการป่าชุมชนบางพื้นที่ที่ได้รับเป้าหมายให้ดำเนินโครงการดังกล่าว ได้รับงบประมาณในการดำเนินการ ๒ แห่ง เป็นเงินงบประมาณจำนวน ๒๒๕,๐๐๐ บาท โดยกำหนดให้มีการประชุมและจัดฝึกอบรม จำนวน ๒ รุ่น

ซึ่งเงินงบประมาณส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการในส่วนการสนับสนุน เช่น การจัดหากล้าไม้ การดำเนินการปลูก เป็นต้น

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า หากมีความต้องการใช้รถบรรทุก ๖ ล้อ ส่วนจัดการป่าชุมชน ใช้วิธีขอยืมรถยนต์จากหน่วยป้องกันรักษาป่าแทน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๖ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะรถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อ เนื่องจาก พื้นที่เป้าหมายบางแห่งมีความลาดชัน และมีความยากลำบากต่อการเข้าถึงพื้นที่ค่อนข้างมาก

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๗.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนมีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมฯ ๑๒ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๖ ให้ข้อมูลแย้งว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานโครงการดังกล่าวไม่เพียงพอ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์บางส่วนพบปัญหาความล่าช้าในช่วงของการขออนุญาตใช้ประโยชน์ที่ดินในลักษณะการขออนุญาตปลูกไม้ยืนต้นในเขตป่า ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของสวนป่า นอกจากนี้ ส่วนจัดการป่าชุมชนบางแห่งที่เป็นผู้ดำเนินโครงการดังกล่าว กล่าวเพิ่มเติมว่า แผนปฏิบัติงานโครงการส่งถึงส่วนจัดการป่าชุมชนล่าช้า โดยให้ข้อมูลว่าได้รับแผนจากสำนักจัดการป่าชุมชนช่วงปลายเดือนมกราคม ๒๕๖๐ และมีการปรับแผนส่งไปให้ส่วนจัดการป่าชุมชนดำเนินการเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๖๐ ด้วย

(๗.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้นำองค์กร (อธิบดี) : กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ไม่ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการสำนักจัดการป่าชุมชน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๗ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการป่าชุมชน ในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายการบังคับบัญชาของการนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติ เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจ สูงสุดระดับสำนัก เป็นเจ้าของกิจกรรมฯ และเป็นผู้มีบทบาทอันดับต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการป่าชุมชนเป็นที่ปรึกษา ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินโครงการ รับทราบปัญหาอุปสรรค และกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๗ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้มีการติดตาม โดยการสอบถามในที่ประชุม และติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน รวมทั้งรับทราบปัญหาอุปสรรค และกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน ติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน รับทราบปัญหาอุปสรรค และกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผล

ดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หัวหน้าโครงการที่ปฏิบัติงานโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน มีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก

(๗.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ได้แยกความคิดเห็นเรื่อง การสนับสนุนการดำเนินงานของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนตามนโยบาย ออกเป็น ๒ ฝ่ายเท่าๆ กันในอัตราส่วน ๕๐.๐๐ : ๕๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติยังมิได้รับการสนับสนุนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานเท่าที่ควร

(๗.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนมีการกำหนดรายละเอียดโครงการที่ชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าว ยังไม่มีความชัดเจนในรายละเอียดที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นโยบายที่ไม่ชัดเจนและบางครั้งมีความขัดแย้งกันเองส่งผลให้เจ้าหน้าที่เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน

(๗.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนขาดความต่อเนื่องของนโยบาย ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบายมีส่วนสอดประสานกับปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายได้เป็นอย่างดี หากสำนักจัดการป่าชุมชนไม่เร่งกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีการนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติในปีงบประมาณต่อไป อาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๗.๒.๗) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนมีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย (Action Plan)

(๗.๒.๘) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มที่ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนมีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนมีการติดต่อสื่อสาร

และการประสานงานกันอย่างเต็มศักยภาพ และเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติประสบความสำเร็จในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓.๒.๙) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการวิเคราะห์พบว่า ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ เนื่องจาก กิจกรรมดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมในการบังคับใช้กฎหมายของผู้ปฏิบัติงาน อาทิ (๑) ระเบียบการขออนุญาตตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ (๒) แนวปฏิบัติที่กรมป่าไม้เป็นผู้กำหนด เป็นต้น

(๓.๒.๑๐) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการหาพื้นที่ร่วมกัน โดยส่วนป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าเป็นผู้สนับสนุนในการหาพื้นที่เป้าหมาย ส่วนจัดการที่ดินเป็นผู้สนับสนุนภาพถ่ายแผนที่ รวมทั้งส่งเสริมการปลูกป่าเป็นผู้สนับสนุนกล้าไม้ในการดำเนินการ

(๓.๒.๑๑) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่มของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาทิ ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูล

เป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า การดำเนินโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนได้รับความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ร้อยละ ๘๓.๓๓ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

(๗.๒.๑๒) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ได้แตกความคิดเห็นเรื่องมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน ออกเป็น ๒ ฝ่ายเท่าๆ กันในอัตราส่วน ๕๐.๐๐ : ๕๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติยังไม่ได้รับการสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสำหรับการปฏิบัติงานเท่าที่ควร

บทสรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในภาพรวม ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านการกำกับดูแล (๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นาองค์กร : ผู้อำนวยการสำนักจัดการป่าชุมชน ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการส่วนจัดการป่าชุมชน และหัวหน้าโครงการ (๔) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม (๕) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ (๖) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๗) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน และ (๘) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในขณะที่ปัจจัยที่จะส่งผลให้การนำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในปีงบประมาณต่อไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นาองค์กร : ทัศนคติกรมป่าไม้

(ก) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย (ข) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (ค) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย และ (ง) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย

(๘) กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒

(๘.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๓)

(๘.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ จำนวนพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน ๑๐,๐๐๐ ไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่าสามารถดำเนินโครงการสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน ๑๐,๐๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงปริมาณของกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๘.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๘.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลาที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ มีพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการตามเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒ เดือน ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่ามีพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๘.๑.๔) มิติต้นทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติต้นทุนที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ได้กำหนดตัวชี้วัดต้นทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการส่งเสริมจัดทำโครงการป่าเศรษฐกิจชุมชนในป่าเสื่อมโทรม

ที่อยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติอยู่ในวงเงิน ๑๖,๘๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการดำเนินงานตามจำนวนพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการอยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๑๖,๓๘๔,๘๖๘.๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๑ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณคิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ - ๙๙.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ได้ ๒.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติต้นทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๒.๐๐	๒.๖๓

ตารางที่ ๓-๒๓ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒

จากตารางที่ ๓-๒๓ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้) ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๖๓ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่างช่วง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับผลผลิตของกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ จึงอยู่ในระดับดีมาก

(๘.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรร ทรัพยากร ๒.๑ ด้านบุคลากร	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๓๓.๓๓	๖๖.๖๗

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๐	๓๓.๓๔	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๑๖.๖๖	๘๓.๓๔
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๐	๓๓.๓๓	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๐	๓๓.๓๔	๘.๓๓	๙๑.๖๗
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๒.๕ ด้านระยะเวลาใน การดำเนินโครงการ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๙๑.๖๖	๘.๓๔
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของ ผู้บริหาร/ผู้นำนองค์กร ๓.๑ ระดับผู้นำนองค์กร	-	-	-	-	-	-	-	-
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๓๓.๓๓	๐	๐	๐	๘.๓๓	๐	๔๑.๖๖	๐
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๐	๑๖.๖๗	๐	๖๖.๖๗	๐
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๕๐.๐๐	๐	๕๐.๐๐	๐	๑๐๐	๐
	๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุน นโยบาย	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๐	๓๓.๓๔	๑๖.๖๖	๘๓.๓๔
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจน ของนโยบาย	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่อง ของนโยบาย	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานกัน อย่างเต็มที่	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๗๕.๐๐	๒๕.๐๐
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๐	๙๑.๖๖	๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑๐	ปัจจัยด้านความทันสมัยและ ความถูกต้องของข้อมูล	๐	๐	๘.๓๓	๐	๘.๓๔	๐	๑๖.๖๗	๐
๑๑	ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของ ผู้ปฏิบัติ	๐	๒๕.๐๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒๕.๐๐
๑๒	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๐	๙๑.๖๖	๐
๑๓	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงานที่ เอื้ออำนวยต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ								
	๑๓.๑ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๑๓.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๑๓.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร (NGOs)	๐	๐	๘.๓๓	๐	๐	๐	๘.๓๓	๐
๑๓.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐	
๑๔	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมใน การกำหนดนโยบาย	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓
๑๕	ปัจจัยด้านความซ้ำซ้อนใน การบริหารงาน	๐	๕๐.๐๐	-	-	-	-	๐	๕๐.๐๐
หมายเหตุ : ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย									

ตารางที่ ๓-๒๔ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการส่งเสริม
การปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒

จากตารางที่ ๓-๒๔ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึกในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๔ ตัวอย่าง ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๔ ตัวอย่าง และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๔ ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ๑๒ ตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ประกอบด้วย ๑๕ ปัจจัย โดยจำแนกได้ดังนี้

(๘.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างมีความรู้และความเข้าใจในรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ที่สามารถใช้ปฏิบัติงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี เมื่อเปรียบเทียบกับรายละเอียดการดำเนินงานของกิจกรรมฯ

(๘.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ โดยส่วนส่งเสริมการปลูกป่าที่อยูในการกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้บางแห่งได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ส่วนส่งเสริมการปลูกป่าเหล่านั้นเป็นแกนนำหลักเรื่องทรัพยากรบุคคลในการช่วยเหลือด้านการดำเนินงานภารกิจอื่นๆ ของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ด้วย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า บุคลากรที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจาก ส่วนส่งเสริมการปลูกป่าเหล่านั้นมีบุคลากรประจำสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้จำนวนน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า บุคลากรจำนวนนี้ต้องสลับเปลี่ยนหมุนเวียนปฏิบัติงานภาคสนามควบคู่ไปด้วย

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๖ ให้ข้อมูลว่า ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า งบประมาณที่ได้รับ

การจัดสรรมานั้นไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในการนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติ เนื่องจาก งบประมาณประเภทงบดำเนินงานที่ได้รับการจัดสรรไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานในพื้นที่จริง โดยเฉพาะค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอ ซึ่งได้รับการจัดสรรเฉลี่ยในอัตราไร่ละ ๘๐ บาท ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า งบดำเนินงานควรจัดสรรในอัตราไร่ละ ๒๐๐ บาท (เฉลี่ยเจ้าหน้าที่ ๑ คน ออกตรวจในที่ดิน ๑ แปลง ไม่ต่ำกว่า ๓ ครั้ง)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าวได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะรถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติภารกิจตามกิจกรรมฯ

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ของผู้ปฏิบัติงานได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๘.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๖.๖๖ ให้ข้อมูลว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ มีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมฯ ๑๒ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐) ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๘.๓๔ ให้ข้อมูลแย้งว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติไม่เพียงพอ

(๘.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้นำองค์กร (อธิบดี) : กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ไม่ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๖๖ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่าในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายการบังคับบัญชาของการนำกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติ เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจสูงสุดระดับสำนัก เป็นเจ้าของกิจกรรมฯ และเป็นผู้มีบทบาทอันดับต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน เห็นความสำคัญในการนำกิจกรรมฯ ปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในระดับปานกลาง ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า สุ่มพื้นที่ในการตรวจติดตามงาน ซึ่งส่วนใหญ่จะมอบหมายให้ผู้อำนวยการส่วนปลูกป่าภาครัฐตรวจติดตามงานแทน

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๗ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจากผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้มีการกำกับดูแล ตรวจติดตาม และลงพื้นที่สม่ำเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น การอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ การขอยืมรถยนต์จากส่วนงานอื่น เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานสามารถบรรลุผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่ามีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า มีการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด เร่งรัดติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ต้องรายงานผลการดำเนินงาน ผลการใช้จ่ายเงิน ช่วยแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ และกำหนดแนวทางการแก้ไขเป็นประจำทุกเดือน ทั้งนี้ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ส่วนใหญ่แล้วการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะดำเนินการภายใต้การกำกับดูแลของผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมการปลูกป่า และผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้

สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หัวหน้าโครงการ/กิจกรรมที่ปฏิบัติงานตามกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ มีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า หัวหน้าโครงการ/กิจกรรมมีการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน และเมื่อดำเนินการต่างๆ จะต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอหัวหน้าฯ ด้วย รวมทั้งให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานด้านต่างๆ อย่างเต็มที่

(๘.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๖ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายเป็นอย่างดี ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๔ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมฯ ไม่ได้รับการสนับสนุนนโยบายที่เพียงพอ ทั้งนี้ คณะผู้ประเมินผลพบว่า จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การนำกิจกรรมฯ ไปปฏิบัติยังไม่ได้รับการสนับสนุนเพียงพอต่อการปฏิบัติงานเท่าที่ควร

(๘.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ได้แตกความคิดเห็นเรื่องความชัดเจนของนโยบาย ออกเป็น ๒ ฝ่ายเท่าๆ กันในอัตราส่วน ๕๐.๐๐ : ๕๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การนำกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติยังไม่มี ความชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๘.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ขาดความต่อเนื่องของนโยบาย ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หากสำนักส่งเสริมการปลูกป่า ไม่เร่งกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีการนำกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติในปัจุบันอย่างต่อเนื่อง ไป อาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๘.๒.๗) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒

มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย (Action Plan) ทั้งนี้ การกำหนดให้หาพื้นที่ในแต่ละจังหวัด ดำเนินการประสานเชื่อมโยงกับสำนักงานป่าไม้จังหวัด ซึ่งปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับ อย่างเหมาะสมเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การดำเนินกิจกรรมฯ ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่วางไว้

(๘.๒.๘) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มที่ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลแย้งว่า กิจกรรมดังกล่าวยังไม่มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่เพียงพอระหว่างฝ่าย ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันปานกลาง ซึ่งการนำกิจกรรมดังกล่าวไปปฏิบัติควรดำเนินไปอย่างมีศักยภาพมากกว่านี้

(๘.๒.๙) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๙๑.๖๖ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำ กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติ มีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง เนื่องจาก กิจกรรมดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อม ในการบังคับใช้กฎหมายของผู้ปฏิบัติงาน อาทิ ระเบียบกรมป่าไม้วางด้วยการเบิกจ่ายเงินสนับสนุน ที่กรมป่าไม้กำหนด กล่าวคือ จะต้องดำเนินการโอนเงินเข้าบัญชีเกษตรกรที่เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์

(๘.๒.๑๐) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การดำเนินงานตามกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ มีความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ ไม่สามารถให้สัมภาษณ์ในประเด็นดังกล่าวได้

(๘.๒.๑๑) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า ผู้ปฏิบัติงานภายใต้กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ขาดสิ่งจูงใจที่จะปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ ไม่สามารถให้สัมภาษณ์ในประเด็นดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ผู้กำหนดนโยบาย/โครงการ/กิจกรรม ต้องตระหนักเสมอว่า การนำนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติที่คาดหวังต่อความสำเร็จสูงนั้น

อย่างน้อยจะต้องไม่ทำให้ผู้กำหนดนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมและผู้ดำเนินนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติเกิดความรู้สึกสูญเสียประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับตน อันจะนำไปสู่การต่อต้านและความล้มเหลวในที่สุด ดังนั้น สำนักส่งเสริมการปลูกป่าผู้เป็นเจ้าของกิจกรรมฯ ควรเร่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็ว

(๘.๒.๑๒) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๙๑.๖๖ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความร่วมมือจากสำนักส่งเสริมการปลูกป่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ รวมถึงผู้อำนวยการส่วนอื่นๆ ภายใต้งานกำกับดูแลของผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แต่ละสำนักในการบูรณาการข้อมูลเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน

(๘.๒.๑๓) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่มของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีต่อการนำกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติ อาทิ ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติ อาทิ สำนักงานเกษตรอำเภอ สำนักงานเกษตรจังหวัด เป็นต้น นอกจากนี้ กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า หน่วยงานที่กล่าวมาข้างต้นมีการดำเนินโครงการที่คล้ายกับกรมป่าไม้ ทำให้ในการดำเนินกิจกรรมฯ ต้องทำงานในรูปแบบการบูรณาการร่วมกัน โดยการประสานงานในการดำเนินกิจกรรมฯ ทั้งนี้ การดำเนินการจะเป็นไปในรูปแบบของการประชาสัมพันธ์ ได้แก่ (๑) ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อวิทยุท้องถิ่น และ (๒) ประชาสัมพันธ์ผ่านผู้นำชุมชน

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลว่า การดำเนินกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ได้รับความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๗ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป

(๘.๒.๑๔) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมดังกล่าว

(๘.๒.๑๕) ปัจจัยด้านความซ้ำซ้อนในการบริหารงานของผู้บริหาร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๕๐.๐๐ ให้ข้อมูลว่า การบริหารงานของผู้บริหารเกิดความซ้ำซ้อนในการสั่งการ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สำนักส่งเสริมการปลูกป่ามีการขอข้อมูลซ้ำซ้อนกัน เช่น การขอข้อมูลของเจ้าหน้าที่ ๔ คนจากสำนักส่งเสริมการปลูกป่า โดยข้อมูลที่ได้รับไปนั้นเป็นข้อมูลที่ทั้ง ๔ คนสามารถใช้ร่วมกันได้ ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ตั้งคำถามว่า เหตุใดผู้ขอข้อมูลจากสำนักส่งเสริมการปลูกป่าจึงไม่บูรณาการข้อมูลกันภายในหน่วยงานของตน เนื่องด้วยหลายครั้งเจ้าหน้าที่ที่สามารถให้ข้อมูลได้ไม่ได้อยู่ประจำภายในสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ เนื่องจาก ต้องปฏิบัติหน้าที่ออกภาคสนามควบคุมดูแลตัดกิ่งปิ้งบประมาณ

บทสรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในภาพรวม ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านการกำกับดูแล และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร :

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการ ส่วนส่งเสริมการปลูกป่า และหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม (๔) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับ อย่างเหมาะสม (๕) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ (๖) ปัจจัยด้าน การบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๗) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล (๘) ปัจจัย ด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน (๙) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวย ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ และ (๑๐) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ในขณะที่ปัจจัย ที่จะส่งผลให้การนำกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ ไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในปีงบประมาณต่อไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร : อธิปไตยกรมป่าไม้ (๓) ปัจจัย ด้านการสนับสนุนนโยบาย (๔) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของ นโยบาย (๖) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ และ (๗) ปัจจัยด้านความซ้ำซ้อนในการบริหารงานของ ผู้บริหาร

(๙) โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินใน พื้นที่ป่าไม้ถาวร

(๙.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๓๗)

(๙.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณ ที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ได้กำหนด ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ จำนวนเนื้อที่ป่าไม้ถาวรที่ได้รับการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดิน จำนวน ๑๙๘,๘๐๒ ไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินโครงการสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน ๒๑๕,๗๙๗-๒-๓๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๘.๕๕ ซึ่งผลผลิตที่ได้สูงกว่าเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงปริมาณของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ ป่าไม้ถาวร ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๙.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๙.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลาที่แล้วเสร็จ กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ มีจำนวนเนื้อที่ป่าไม้ถาวรที่ได้รับการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินตามเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒ เดือน ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า มีจำนวนเนื้อที่ป่าไม้ถาวรที่ได้รับการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๙.๑.๔) มิติด้านทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติด้านทุน ที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ได้กำหนดตัวชี้วัดด้านทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรอยู่ในวงเงิน ๓๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรอยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๓๑,๕๗๑,๓๘๖.๕๒ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๘๖ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ - ๙๔.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ได้ ๑.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติด้านทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๑.๐๐	๒.๓๓

ตารางที่ ๓-๒๕ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดิน และแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร

จากตารางที่ ๓-๒๕ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร

ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้) ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๓๓ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่างช่วง ๒.๒๖ – ๓.๐๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับผลผลิตของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร จึงอยู่ในระดับดีมาก

(๙.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรร ทรัพยากร								
	๒.๑ ด้านบุคลากร	๐	๓๓.๓๓	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๒๒.๒๓	๒๒.๒๒	๓/๓.๓/๔
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๒๒.๒๒	๑๑.๑๒	๔๔.๔๔	๕๕.๕๖
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๒.๕ ด้านระยะเวลา ในการดำเนินโครงการ	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๑๑.๑๒	๖๖.๖๖	๓๓.๓๔	
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของ ผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร								
	๓.๑ ระดับผู้นำองค์กร	-	-	-	-	-	-	-	-
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๑๑.๑๑	๐	๐	๑๑.๑๑	๐	๐	๑๑.๑๑	๑๑.๑๑
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๓๓.๓๓	๐	๒๒.๒๒	๐	๐	๐	๕๕.๕๕	๐
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๕๐.๐๐	๐	๑๖.๖๓	๐	๖๖.๖๓	๐
๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐	

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุน นโยบาย	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๓๓.๓๓	๐	๕๕.๕๖	๔๔.๔๔
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจน ของนโยบาย	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๔๔.๔๔	๕๕.๕๖
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่อง ของนโยบาย	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๑๑.๑๑	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๑๑.๑๑	๔๔.๔๔	๔๔.๔๔
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๕๕.๕๕	๑๑.๑๑
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและ การประสานงานกันอย่างเต็มที่	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๐๐	๐
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๕๕.๕๕	๑๑.๑๑
๑๐	ปัจจัยด้านความทันสมัยและ ความถูกต้องของข้อมูล	๐	๐	๐	๑๑.๑๑	๐	๐	๐	๑๑.๑๑
๑๑	ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของ ผู้ปฏิบัติ	๐	๑๑.๑๑	๐	๐	๐	๐	๐	๑๑.๑๑
๑๒	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๒.๒๒	๐	๕๕.๕๕	๐
๑๓	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงานที่ เชื้ออำนาจต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ								
	๑๓.๑ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๐๐	๐
	๑๓.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๐๐	๐
	๑๓.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร (NGOs)	-	-	-	-	-	-	-	-
๑๓.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๒๒.๒๒	๑๑.๑๑	๓๓.๓๓	๐	๐	๓๓.๓๓	๕๕.๕๕	๔๔.๔๔	

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑๔	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมใน การกำหนดนโยบาย	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๒.๒๒	๑๑.๑๒	๘๘.๘๘	๑๑.๑๒
หมายเหตุ : ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย									

ตารางที่ ๓-๒๖ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ
จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร

จากตารางที่ ๓-๒๖ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้โครงการสำรวจ ตรวจสอบ
จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดย
การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึกในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๓
ตัวอย่าง ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๓ ตัวอย่าง และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๓
ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ๙ ตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของโครงการสำรวจ
ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ประกอบด้วย ๑๔ ปัจจัย
โดยจำแนกได้ ดังนี้

(๙.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน
จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)
ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างมีความรู้และ
ความเข้าใจในรายละเอียดการดำเนินงานของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดิน
และแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ที่สามารถใช้ปฏิบัติงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้
เป็นอย่างดี เมื่อเปรียบเทียบกับรายละเอียดการดำเนินงานของโครงการฯ

(๙.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ
ต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์
ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์
พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๒.๒๒ ให้ข้อมูลว่า จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อ
การปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้

ถาวร ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๗.๗๘ ให้ข้อมูลแย้งว่า บุคลากรที่ได้รับการ
การจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ยังให้ข้อมูล
เพิ่มเติมว่า บุคลากรที่มีอยู่ต้องดำเนินงานหลายโครงการ รวมทั้งงานและนโยบายเร่งด่วน อย่างไรก็ตาม
การนำโครงการไปปฏิบัติขาดอัตรากำลังช่างสำรวจจริงวัดจำนวนหนึ่ง

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์
พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/
กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า ได้รับการจัดสรร
งบประมาณที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่
ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และ
ยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๔.๔๔ ให้ข้อมูลว่า
โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ได้รับการ
จัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยกลุ่มตัวอย่าง
ที่ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สามารถบริหารและจัดการทรัพยากรที่ได้รับการจัดสรรได้ ในขณะที่
ที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๕.๕๖ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวได้รับการจัดสรรวัสดุ
อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะรถยนต์ขับเคลื่อนสี่ล้อ
ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติภารกิจตามกิจกรรมฯ

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแล
ของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า
กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/
กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การปฏิบัติงาน
ในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรของ
ผู้ปฏิบัติงานได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๙.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/
กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๖ ให้ข้อมูลว่า ระยะเวลา
ที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่
ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรมีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมฯ ๑๒ เดือน
(ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐) ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๔
ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวจัดสรรระยะเวลาดำเนินโครงการไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
เนื่องจาก ได้รับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ค่อนข้างเร็ว แต่ในทางปฏิบัติการดำเนินโครงการจากสำนักจัดการที่ดินป่าไม้แจ้งไปยังส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ในการกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ค่อนข้างล่าช้า

(๙.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำองค์กร/ผู้บริหาร คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้นำองค์กร (อธิบดี) : กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ไม่ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑ : ๑๑.๑๑ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายงานของการนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร เป็นผู้กำหนดนโยบาย เป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจสูงสุดระดับสำนัก เป็นเจ้าของกิจกรรมฯ และเป็นผู้มีบทบาทอันดับต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน สะท้อนว่า ยังเห็นความสำคัญเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรไม่เพียงพอ ด้วยสัดส่วนเชิงบวกและเชิงลบที่เท่ากัน

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๕ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้มีความเป็นผู้นำปานกลางและส่งผลกระทบต่อการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาคงที่ เนื่องจาก ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ มีการติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงาน ซึ่งมีการสรุปการประชุมรายเดือนหรือร่วมกัน ให้คำชี้แนะ แก้ไขปัญหา วางแผนลงพื้นที่ และการนัดประชุมชี้แจงกำหนดผู้ใหญ่บ้าน (ผู้นำชุมชน)

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๖๗ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลกระทบต่อการทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจากผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้มีการตรวจงาน ติดตามผลการดำเนินงาน และลงพื้นที่สม่ำเสมอ

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม : กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่าง

ที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หัวหน้าโครงการที่ปฏิบัติงานตามโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำ ข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรมีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก เนื่องจาก หัวหน้าโครงการมีการตรวจงาน ติดตามผลการดำเนินงาน และลงพื้นที่สม่ำเสมอ

(๙.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๕.๕๖ ให้ข้อมูลว่า โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำ ข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายเป็นอย่างดี ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๔.๔๔ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการฯ ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนนโยบายที่เพียงพอ

(๙.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๔.๔๔ ให้ข้อมูลว่า โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำ ข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร มีการกำหนดรายละเอียดโครงการที่ชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๕.๕๖ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวยังไม่มี ความชัดเจนในรายละเอียดที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นโยบายที่ไม่ชัดเจนและบางครั้งมีความขัดแย้งกันเองส่งผลให้เจ้าหน้าที่เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน

(๙.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ได้แยกความคิดเห็นเรื่องความชัดเจนของนโยบาย ออกเป็น ๒ ฝ่าย เท่าๆ กันในอัตราส่วน ๔๔.๔๔ : ๔๔.๔๔ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำ ข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ไปปฏิบัติยังไม่มี ความชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๙.๒.๗) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๔.๔๔ ให้ข้อมูลว่า โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำ ข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร มีการกำหนดแผน การปฏิบัติงานย่อย (Action Plan) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ขั้นตอน การดำเนินงานในภาพรวมของโครงการดังกล่าว ประกอบด้วย (๑) ประชาสัมพันธ์ พบนายอำเภอ ชี้แจงขั้นตอนการดำเนินงาน (๒) เข้าพื้นที่ พบนายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ชี้จุด ที่จะเข้าไปสำรวจ เป้าหมายเป็นใครบ้าง (๓) ลงพื้นที่ เจ้าหน้าที่ชี้แจงชาวบ้านในพื้นที่ ให้รับรู้พื้นที่ ที่ทำกินอยู่ในพื้นที่ป่าไม้ มีแบบบันทึก ปถ.๔ เป็นแบบฟอร์มการสำรวจป่าไม้ถาวรที่ดัดแปลงมาจาก แบบ ปส.๔ เพื่อนำมาประกอบร่วมกับภาพถ่ายดาวเทียม จากนั้นนำข้อมูลมาขึ้นรูปแปลงที่แจ้ง

ครอบครองโดยโปรแกรม GIS นอกจากนี้ ยังมีการประชุมก่อนทำงาน ทำป้ายประชาสัมพันธ์แจกชาวบ้าน เจ้าหน้าที่ในทีมก็จะมีหน้าที่ของตนเอง จับพิกัดขอบเขตพื้นที่ (GPS) ตามแปลง แจงนโยบายให้ชาวบ้านทราบ เมื่อเสร็จจากปฏิบัติงานภาคสนามแล้วจึงปฏิบัติงานต่อในสำนักงาน โดยมีเจ้าหน้าที่ฝึกงานมาช่วยในการกรอกข้อมูล ส่วนช่างสำรวจเป็นผู้ตรวจสอบและลงโปรแกรมต่อไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๑.๑๒ ให้ข้อมูลแย้งว่า การนำโครงการไปปฏิบัติไม่มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย โดยดำเนินกิจกรรมฯ ตามแผนปฏิบัติงานที่กำหนดไว้ในแผน ปม.

(๙.๒.๘) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มที่ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มที่ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างเต็มศักยภาพ

(๙.๒.๙) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๘.๘๘ ให้ข้อมูลว่า การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ไปปฏิบัติมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ทั้งหมดอยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๑๑.๑๒ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวไม่ได้ใช้กฎหมายฉบับใดในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญ ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ เนื่องจาก โครงการดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงและโดยอ้อมในการบังคับใช้กฎหมายของผู้ปฏิบัติงาน อาทิ (๑) แนวทางการดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ (๒) นโยบายของคณะอนุกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) (๓) พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (๔) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นต้น

(๙.๒.๑๐) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๑.๑๑ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม) ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การดำเนินงานตามโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรมีความล่าช้า และไม่มีความถูกต้องของข้อมูล ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๘.๘๙ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

(๙.๒.๑๑) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๑.๑๑ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับ ผู้อำนวยการส่วน) ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า ผู้ปฏิบัติงานภายใต้โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรขาดสิ่งจูงใจที่จะปฏิบัติงาน ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๘.๘๙ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้กำหนดนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมต้องตระหนักเสมอว่า การนำนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติที่คาดหวัง ต่อความสำเร็จสูงนั้น อย่างน้อยจะต้องไม่ทำให้ผู้กำหนดนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมและผู้ นำนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ เกิดความรู้สึกสูญเสียประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับตน อันจะนำไปสู่ การต่อต้านและความล้มเหลวในที่สุด ดังนั้น สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ผู้เป็นเจ้าของโครงการฯ ควรเร่ง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็ว

(๙.๒.๑๒) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๘๘.๘๘ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจาก บุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับความร่วมมือจากผู้อำนวยการส่วนอื่นๆ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แต่ละสำนักในการบูรณาการข้อมูล เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ในการดำเนินโครงการดังกล่าวได้มีการประสานการดำเนินงานกับหน่วยป้องกันรักษาป่า ซึ่งดูแล รับผิดชอบในพื้นที่และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี อีกด้วย

(๙.๒.๑๓) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่ม ของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทาง เดียวกันว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาทิ ผู้นำชุมชน องค์กรบริหารส่วนตำบล องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/ หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูล

เป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร อาทิ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (ทสจ.) ทหาร กรมพัฒนาที่ดิน เกษตรอำเภอ เป็นต้น

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กร

ไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) : กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ไม่ได้ให้ข้อมูลในประเด็นดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป

จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๕.๕๕ ให้ข้อมูลว่า การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๔.๔๕ ให้ข้อมูลแย้งว่า การดำเนินโครงการดังกล่าวไม่ได้รับหรือได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไปค่อนข้างน้อย เนื่องจาก ชาวบ้านไม่ค่อยอยู่ในพื้นที่ ทำให้การทำงานล่าช้า นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า การดำเนินโครงการต้องเข้าพื้นที่หลายครั้งต่อชาวบ้านหนึ่งราย ซึ่งทำให้บางรายป่วยเป็ยงได้

(๙.๒.๑๔) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๘.๘๘ มีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๑๑.๑๒ ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการดังกล่าว

บทสรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวร ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในภาพรวม ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านงบประมาณ ด้านการกำกับดูแล และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร : ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ และหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม (๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม (๖) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างต่อเนื่องที่ (๗) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๘) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน (๙) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ : องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ และคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป และ (๑๐) ปัจจัยด้าน

การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ในขณะที่ปัจจัยที่จะส่งผลให้การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าไม้ถาวรไปปฏิบัติ ไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในปีงบประมาณต่อไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านบุคลากร และด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ ผู้นำองค์กร : อธิปไตยกรมป่าไม้ และผู้อำนวยการสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ (๓) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (๔) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล และ (๕) ปัจจัยด้านลึกลับใจของผู้ปฏิบัติ

(๑๐) โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดิน ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

(๑๐.๑) ผลการประเมินผลผลิต (จากตารางที่ ๓-๓)

(๑๐.๑.๑) มิติปริมาณ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติปริมาณ ที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คือ จำนวนเนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติที่ได้รับการตรวจสอบ เพื่อการจัดหาที่ดินทำกินให้ชุมชน จำนวน ๑๐๐,๔๕๖ ไร่ ในขณะที่ผลการดำเนินงานปรากฏว่า สามารถดำเนินโครงการสำเร็จทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๐,๘๕๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑๐.๓๖ ซึ่งผลผลิตที่ได้สูงกว่าเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงปริมาณของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๑๐.๑.๒) มิติคุณภาพ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ไม่มีการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คณะผู้ประเมินผล จึงไม่สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวได้

(๑๐.๑.๓) มิติเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติเวลา ที่แล้วเสร็จกับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดเชิงเวลา คือ มีจำนวนเนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติ

ที่ได้รับการตรวจสอบ เพื่อการจัดหาที่ดินทำกินให้ชุมชนตามเวลาที่กำหนดเป้าหมาย ๑๒ เดือน ในขณะที่ ผลการดำเนินงานปรากฏว่า มีจำนวนเนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติที่ได้รับการตรวจสอบ เพื่อการจัดหาที่ดินทำกินให้ชุมชนตามเวลาที่กำหนดทั้งสิ้น ๑๒ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ซึ่งผลผลิตที่ได้เท่ากับเป้าหมาย ดังนั้น ในมิติเชิงเวลาของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดิน และแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้ ๓.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

(๑๐.๑.๔) มิติต้นทุน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบปริมาณผลผลิตในมิติต้นทุน ที่ใช้กับปริมาณผลผลิตที่กำหนดเป็นเป้าหมาย พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้กำหนดตัวชี้วัดต้นทุน คือ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร เพื่อใช้ในการจัดหาที่ดินทำกินให้ชุมชนอยู่ในวงเงิน ๔,๑๔๐,๐๐๐.๐๐ บาท ในขณะที่ ผลการดำเนินงาน ปรากฏว่า ผลการเบิกจ่ายงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการจัดหาที่ดินทำกินให้ชุมชน อยู่ในวงเงินทั้งสิ้น ๔,๐๘๔,๓๘๑.๘๘ บาท คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๖๓ ซึ่งมีการเบิกจ่ายงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๐๐ - ๙๙.๙๙ ดังนั้น ในมิติเชิงต้นทุนของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้ ๒.๐๐ คะแนน (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)

ชื่อโครงการ/กิจกรรม	มิติปริมาณ	มิติคุณภาพ	มิติเวลา	มิติต้นทุน	คะแนนเฉลี่ย
	(คะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน)				
โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	๓.๐๐	-	๓.๐๐	๒.๐๐	๒.๖๓

ตารางที่ ๓-๒๓ แสดงคะแนนการประเมินผลผลิตของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

จากตารางที่ ๓-๒๓ สามารถสรุปได้ว่า คะแนนการประเมินผลผลิตของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ดำเนินการโดยคำนวณค่าคะแนนด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลใน ๓ มิติ (ไม่นับรวมมิติคุณภาพที่ไม่สามารถวิเคราะห์ผลได้)

ผลปรากฏว่า ค่าคะแนนเท่ากับ ๒.๖๓ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ซึ่งค่าที่ได้อยู่ระหว่างช่วง ๒.๒๖ - ๓.๐๐ (จากคะแนนเต็ม ๓.๐๐ คะแนน) ดังนั้น ผลสำเร็จจากการดำเนินงานในระดับผลผลิตของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จึงอยู่ในระดับดีมาก

(๑๐.๒) ผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลว

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑	ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ ความเข้าใจ	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๙๑.๖๖	๘.๓๔
๒	ปัจจัยด้านการจัดสรร ทรัพยากร								
	๒.๑ ด้านบุคลากร	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๓๓.๓๓	๖๖.๖๗
	๒.๒ ด้านงบประมาณ	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๔๑.๖๖	๕๘.๓๔
	๒.๓ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์และยานพาหนะ	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐
	๒.๔ ด้านการกำกับดูแล	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๙๑.๖๗	๘.๓๓
๒.๕ ด้านระยะเวลาใน การดำเนินโครงการ	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๘.๓๒	๕๘.๓๔	๔๑.๖๖	
๓	ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของ ผู้บริหาร/ผู้นำนองค์กร								
	๓.๑ ระดับผู้นำนองค์กร	-	-	-	-	-	-	-	-
	๓.๒ ระดับผู้อำนวยการ สำนัก (ส่วนกลาง)	๐	๘.๓๓	๘.๓๓	๘.๓๓	๐	๐	๘.๓๓	๑๖.๖๖
	๓.๓ ระดับผู้อำนวยการ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๘.๓๔	๐	๗๕.๐๐	๐
	๓.๔ ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	-	-	๕๐.๐๐	๐	๕๐.๐๐	๐	๑๐๐	๐
๓.๕ ระดับหัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม	-	-	-	-	๑๐๐	๐	๑๐๐	๐	
๔	ปัจจัยด้านการสนับสนุน นโยบาย	๘.๓๓	๒๕.๐๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๕	ปัจจัยด้านความชัดเจนของ นโยบาย	๑๖.๖๗	๑๖.๖๖	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓
๖	ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของ นโยบาย	๑๖.๖๗	๑๖.๖๖	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๖๖.๖๗	๓๓.๓๓
๗	ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรม ตามลำดับอย่างเหมาะสม	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๘	ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร และการประสานงานกัน อย่างเต็มที่	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๙๑.๖๗	๘.๓๓
๙	ปัจจัยด้านการบังคับใช้ กฎหมายที่เข้มแข็ง	๒๕.๐๐	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๙๑.๖๗	๐
๑๐	ปัจจัยด้านความทันสมัยและ ความถูกต้องของข้อมูล	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๘.๓๓	๐	๐	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐
๑๑	ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจ ของผู้ปฏิบัติ	๘.๓๓	๘.๓๓	๑๖.๖๗	๘.๓๓	๐	๐	๒๕.๐๐	๑๖.๖๖
๑๒	ปัจจัยด้านความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
๑๓	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ภายนอกของหน่วยงานที่ เอื้ออำนวยต่อการนำ นโยบายไปปฏิบัติ								
	๑๓.๑ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๑๐๐	๐
	๑๓.๒ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ /หน่วยงานของรัฐอื่นๆ	๒๕.๐๐	๘.๓๓	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๔	๐	๙๑.๖๗	๐
	๑๓.๓ หน่วยงานภาคเอกชน /องค์กรไม่แสวงหากำไร (NGOs)	๘.๓๓	๐	๘.๓๓	๐	๐	๐	๑๖.๖๖	๐
๑๓.๔ คนในชุมชน/ ประชาชนทั่วไป	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๒๕.๐๐	๘.๓๔	๙๑.๖๖	๘.๓๔	

ที่	ระดับของ ผู้ให้สัมภาษณ์ ปัจจัย ความสำเร็จ/ล้มเหลว	ผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)		หัวหน้าโครงการ/ กิจกรรม		ผู้ปฏิบัติงานย่อย		รวม	
		สถานะ (ร้อยละ)							
		บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ	บวก	ลบ
๑๔	ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมใน การกำหนดนโยบาย	๓๓.๓๓	๐	๓๓.๓๓	๐	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๘๓.๓๓	๑๖.๖๗
หมายเหตุ : ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่ปัจจัยด้านภาวะผู้นำระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม ผู้ให้สัมภาษณ์ ได้แก่ ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย									

ตารางที่ ๓-๒๘ แสดงผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ

จากตารางที่ ๓-๒๘ พบว่า ปัจจัยที่ทำให้โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติประสบความสำเร็จ เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะลึก ในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๔ ตัวอย่าง ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม จำนวน ๔ ตัวอย่าง และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จำนวน ๔ ตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น ๑๒ ตัวอย่าง ซึ่งผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบด้วย ๑๔ ปัจจัย โดยจำแนกได้ ดังนี้

(๑๐.๒.๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๖ ต่างมีความรู้และความเข้าใจในรายละเอียดการดำเนินงานของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่สามารถ ใช้ปฏิบัติงานในส่วนที่ตนเองรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘.๓๔ ยังไม่มีความรู้และความเข้าใจที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน เมื่อเปรียบเทียบกับรายละเอียดการดำเนินงานของโครงการ

(๑๐.๒.๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ด้านย่อย ได้แก่

- การจัดสรรทรัพยากรด้านบุคลากร จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลว่า จำนวนบุคลากรเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า สามารถบริหารและจัดการได้ โดยจะแบ่งเป็นทีมเพื่อปฏิบัติงานในพื้นที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลแย้งว่า บุคลากรที่ได้รับการจัดสรร ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในโครงการดังกล่าว โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้บางแห่งมีปริมาณบุคลากรไม่สอดคล้องกับปริมาณงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในตำแหน่งช่างสำรวจ

- การจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๑.๖๖ ให้ข้อมูลว่า ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๘.๓๔ ให้ข้อมูลแย้งว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรมานั้นไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า งบประมาณประเภทงบดำเนินงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าใช้สอยที่ได้รับการจัดสรรไม่สอดคล้องกับภารกิจของโครงการ

- การจัดสรรทรัพยากรด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้แตกความคิดเห็นเรื่องความเพียงพอและความไม่เพียงพอของการได้รับการจัดสรรวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะออกเป็น ๒ ฝ่ายเท่าๆ กัน ในอัตราส่วน ๕๐.๐๐ : ๕๐.๐๐ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นในเชิงบวกได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้บางแห่งมีรถยนต์ใช้ในการปฏิบัติงาน รวมถึง มีเครื่องจับพิกัดพื้นที่ (GPS) และคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นในเชิงลบให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้บางแห่งมียานพาหนะและเครื่องจับพิกัดพื้นที่ (GPS) ขาด และมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน

- การจัดสรรทรัพยากรด้านการกำกับดูแล (การกำกับดูแลของผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๑ ระดับนับจากระดับของผู้ให้สัมภาษณ์) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๗ ให้ข้อมูลว่า การปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ

จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติของผู้ปฏิบัติงานได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวยังไม่ได้รับการกำกับดูแลที่เพียงพอ ดังจะขยายความต่อไปในข้อ (๑๐.๒.๓)

- การจัดสรรทรัพยากรด้านระยะเวลาดำเนินโครงการ/กิจกรรม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๘.๓๔ ให้ข้อมูลว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรสำหรับการปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มีความเพียงพอ กล่าวคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมฯ ๑๒ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๐) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ระยะเวลาที่ได้รับการจัดสรรถูกกำหนดอย่างกว้างๆ ผู้ปฏิบัติงานจึงสามารถปรับระยะเวลาการปฏิบัติงานได้ตามความเหมาะสมของสภาพพื้นที่และฤดูกาล เช่น เร่งการปฏิบัติงานในพื้นที่ในช่วงฤดูแล้ง ก่อนที่ชาวบ้านจะทำนา/ปลูกข้าวโพด ทั้งนี้ การเดินสำรวจพื้นที่จะดำเนินการได้สะดวกมากกว่าช่วงฤดูฝน ซึ่งพื้นที่เต็มไปด้วยต้นข้าว ข้าวโพด และหญ้าต่างๆ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๑.๖๖ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวได้รับการจัดสรรระยะเวลาในการดำเนินโครงการไม่เพียงพอ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้บางแห่งได้รับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ค่อนข้างเร็ว แต่ในทางปฏิบัติการดำเนินโครงการ จากสำนักจัดการที่ดินป่าไม้แจ้งหน่วยงานส่วนภูมิภาคค่อนข้างล่าช้า

(๑๐.๒.๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้นำนองค์กร/ผู้บริหาร คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๕ ระดับ ได้แก่

- ระดับผู้นำนองค์กร (อธิบดี) : กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ไม่ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว

- ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) : ผู้อำนวยการสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๓ : ๑๖.๖๖ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ ในฐานะที่เป็นทั้งผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามสายการบังคับบัญชาของการนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติ เป็นผู้กำหนดนโยบาย

เป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจสูงสุดระดับสำนัก เป็นเจ้าของกิจการรวม และเป็นผู้มีบทบาทอันดับต้นๆ ในฐานะผู้บริหารขององค์กรต่อการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ยังเห็นความสำคัญเพียงพอต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในโครงการดังกล่าวไม่เพียงพอ ด้วยสัดส่วนเชิงบวกและเชิงลบที่มีความใกล้เคียงกัน

- ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ มีความเป็นผู้นำค่อนข้างสูงและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาค่อนข้างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ มีการกำกับดูแลการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด มีการจัดประชุมสำนักฯ เป็นประจำทุกเดือน เพื่อรับทราบความก้าวหน้าของการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งช่วยพิจารณากำหนดแนวทางการแก้ไข ในกรณีที่เกิดประเด็นปัญหาอุปสรรคต่างๆ ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติงานสามารถบรรลุผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

- ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) : ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ มีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก เนื่องจาก ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้มีการติดตามความก้าวหน้า เร่งรัดการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ และกำหนดให้แจ้งผลการดำเนินงานแก่ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้รับทราบเป็นรายเดือน

- ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ มีความคิดเห็นในสัดส่วนเชิงบวก : เชิงลบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ : ๐.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า หัวหน้าโครงการที่ปฏิบัติงานตามโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมีความเป็นผู้นำสูงมากและส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นอย่างมาก เนื่องจาก หัวหน้าโครงการมีการแบ่งงานที่ชัดเจนและกำกับดูแลอย่างต่อเนื่อง

(๑๐.๒.๔) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้แบ่งความคิดเห็นเรื่องการได้รับและไม่ได้รับการสนับสนุนทางนโยบายของการนำโครงการ

ดังกล่าวไปปฏิบัติออกเป็น ๒ ฝ่ายเท่าๆ กันในอัตราส่วน ๕๐.๐๐ : ๕๐.๐๐ จากผลดังกล่าว สามารถอธิบายได้ว่า โครงการดังกล่าวยังไม่ได้ได้รับการสนับสนุนด้านนโยบายที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ให้บรรลุเป้าหมายในปีงบประมาณต่อไป

(๑๐.๒.๕) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำ ข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ มีการกำหนดรายละเอียดโครงการที่ชัดเจนเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวยังไม่ได้มีความชัดเจน ในรายละเอียดที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ นโยบายที่ไม่ชัดเจนและบางครั้งมีความขัดแย้งกันเอง ส่งผลให้เจ้าหน้าที่เกิดความสับสนในการปฏิบัติงาน

(๑๐.๒.๖) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย จากผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ ให้ข้อมูลว่า โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำ ข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติมีความต่อเนื่องของนโยบาย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวขาดความต่อเนื่องของนโยบายหรือมีความต่อเนื่องของนโยบาย ไม่เพียงพอ ซึ่งผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบายมีส่วนสอดคล้อง ประสานกับปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบายได้เป็นอย่างดี หากสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ ไม่เร่งกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว และมีการนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดิน และแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวน แห่งชาติไปปฏิบัติในปีงบประมาณต่อไป อาจไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ได้

(๑๐.๒.๗) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทาง เดียวกันว่า โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวน แห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานย่อย (Action Plan) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า เจ้าหน้าที่ถูกแบ่งเป็นทีม ซึ่งแต่ละทีม มีการกำหนดแผนปฏิบัติงานย่อยในการเดินทางเข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่ โดยจะพิจารณาให้เหมาะสม กับลักษณะภูมิประเทศและฤดูกาล

(๑๐.๒.๘) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มที่ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๗ ให้ข้อมูลว่า

โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติมีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน อย่างเต็มที่ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับ ผู้อำนวยการส่วน) ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า โครงการดังกล่าวยังมีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่ไม่เพียงพอระหว่างฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มีการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกัน ค่อนข้างเต็มศักยภาพ

(๑๐.๒.๙) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๙๖.๖๓ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติมีการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘.๓๓ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ การนำโครงการดังกล่าวไปปฏิบัติประสบความสำเร็จ เนื่องจาก โครงการฯ มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง และโดยอ้อมในการบังคับใช้กฎหมายของผู้ปฏิบัติงาน อาทิ (๑) นโยบายรัฐบาลด้านการจัดที่ดิน ทำกินให้ชุมชนภายใต้คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) (๒) พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (๓) พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (๔) มติ คณะรัฐมนตรี ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ เป็นต้น

(๑๐.๒.๑๐) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาต ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้แบ่งความคิดเห็นเรื่องความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูลในการนำโครงการดังกล่าวไปปฏิบัติ ออกเป็น ๒ ฝ่ายเท่าๆ กันในอัตราส่วน ๒๕.๐๐ : ๒๕.๐๐ จากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า โครงการฯ ยังมีความล้าสมัยและความไม่ถูกต้องของข้อมูลอยู่มาก ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๐.๐๐ ไม่ได้ให้ข้อมูลในประเด็นดังกล่าว

(๑๐.๒.๑๑) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ ให้ข้อมูลว่า ผู้ปฏิบัติงานภายใต้โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาต

ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ มีสิ่งจูงใจที่จะปฏิบัติงาน ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๖ ให้ข้อมูลแย้งว่า การนำโครงการฯ ไปปฏิบัติขาดสิ่งจูงใจในการปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๘.๓๔ ไม่ได้ให้ข้อมูลในประเด็นดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้กำหนดนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมต้องตระหนักเสมอว่า การนำนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติที่คาดหวังต่อความสำเร็จสูงนั้น อย่างน้อยจะต้องไม่ทำให้ผู้กำหนดนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมและผู้นำนโยบาย/โครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติเกิดความรู้สึกสูญเสียประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับตน อันจะนำไปสู่การต่อต้านและความล้มเหลวในที่สุด ดังนั้น สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ ผู้เป็นเจ้าของโครงการฯ ควรเร่งแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็ว

(๑๐.๒.๑๒) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในกรมป่าไม้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้บางแห่ง มีการประสานงานกับส่วนป้องกันรักษาป่า และควบคุมไฟป่าให้นำข้อมูลของกิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกรุก ซึ่งเป็นข้อมูลสวนป่า โดยนำข้อมูลมาตรวจสอบและเปรียบเทียบกันว่ามีพื้นที่ใดซ้ำซ้อนกันบ้าง รวมถึง ผู้อำนวยการส่วนอื่นๆ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้แต่ละสำนักในการบูรณาการข้อมูลเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานร่วมกัน

(๑๐.๒.๑๓) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงาน ที่ผู้อำนวยการส่วนนโยบายไปปฏิบัติ คณะผู้ประเมินผลได้แยกผลการวิเคราะห์ออกเป็น ๔ กลุ่มของหน่วยงานภายนอกที่ให้ความร่วมมือ ได้แก่

- การให้ความร่วมมือขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ให้ข้อมูลเป็นแนวทางเดียวกันว่า บุคลากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี โดยเฉพาะในระดับพื้นที่ที่ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากนายอำเภอ กำนัน และผู้ใหญ่บ้าน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้

แต่ละแห่ง ถูกกำหนดให้ต้องมีการประสานกับนายอำเภอ กำนัน และผู้ใหญ่บ้านอย่างใกล้ชิดและต้องเข้าร่วมการประชุมในระดับท้องถิ่นต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๗ ให้ข้อมูลว่า บุคลากรจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ อาทิ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด (ทสจ.) ทหาร กรมพัฒนาที่ดิน เป็นต้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘.๓๓ ให้ข้อมูลแย้งว่า การดำเนินโครงการดังกล่าวไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ/หน่วยงานของรัฐอื่นๆเท่าที่ควร

- การให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๖ ให้ข้อมูลว่า การดำเนินโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติได้รับความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน/องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร (NGOs) ทั้งนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๔ ไม่ได้ให้ข้อมูลดังกล่าว

- การให้ความร่วมมือของคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๙๑.๖๖ ให้ข้อมูลว่า การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติ ได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ให้สัมภาษณ์อยู่ในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย) ร้อยละ ๘.๓๔ ให้ข้อมูลแย้งว่า การดำเนินโครงการดังกล่าวไม่ได้รับความร่วมมือหรือได้รับความร่วมมือค่อนข้างน้อยจากคนในชุมชน/ประชาชนทั่วไป

(๑๐.๒.๑๔) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย จากผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ มีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๗ ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดโครงการดังกล่าว

บทสรุปผลการประเมินปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของโครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการ

ด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จากผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลทำให้การนำโครงการฯ ไปปฏิบัติประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในภาพรวม ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการสร้างความรู้ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน (๒) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านการกำกับดูแล และด้านระยะเวลาในการดำเนินโครงการ (๓) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร : ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ผู้อำนวยการส่วนจัดการที่ดินป่าไม้ และหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม (๔) ปัจจัยด้านความชัดเจนของนโยบาย (๕) ปัจจัยด้านความต่อเนื่องของนโยบาย (๖) ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสม (๗) ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสารและการประสานงานกันอย่างต่อเนื่อง (๘) ปัจจัยด้านการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มแข็ง (๙) ปัจจัยด้านความร่วมมือภายในหน่วยงาน (๑๐) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกของหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติและ (๑๑) ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ในขณะที่ปัจจัยที่จะส่งผลให้การนำโครงการสำรวจ ตรวจสอบจัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติไปปฏิบัติไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในเชิงปริมาณต่อไป หากไม่ได้รับการแก้ไข ได้แก่ (๑) ปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร : ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และยานพาหนะ (๒) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร/ผู้นำองค์กร : อธิบดีกรมป่าไม้ และผู้อำนวยการสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ (๓) ปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบาย (๔) ปัจจัยด้านความทันสมัยและความถูกต้องของข้อมูล และ (๕) ปัจจัยด้านสิ่งจูงใจของผู้ปฏิบัติ

๓.๓.๔ การรับรู้และการถ่ายทอดวิสัยทัศน์

คณะผู้ประเมินผลได้เก็บข้อมูลเป็นคำถามพ่วงเพิ่มเติมจากแผนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจาก การรับรู้และการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ย่อมส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ/ล้มเหลว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์กลุ่มเดียวกับที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จ/ล้มเหลวของการดำเนินงานเฉพาะ ๑๐ โครงการ/กิจกรรมตามตัวชี้วัดที่สำคัญของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ เพื่อวัดระดับการรับรู้และความเข้าใจของการนำโครงการ/กิจกรรมไปปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานที่มีต่อวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ โดยเป็นการวัดประสิทธิผลการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ในระดับผู้บริหารสู่ระดับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งคณะผู้ประเมินผลได้แบ่งระดับการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่

ระดับการ รับรู้และ เข้าใจ วิสัยทัศน์	ชื่อระดับ	คำอธิบายของระดับ
๑	ดีมาก	กลุ่มตัวอย่างรับทราบวิสัยทัศน์และมีความเข้าใจ หรือสามารถอธิบายให้เข้าใจได้ชัดเจน
๒	พอใช้	กลุ่มตัวอย่างรับทราบวิสัยทัศน์ แต่ไม่มีความเข้าใจ หรือไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจได้
๓	น้อย	กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบวิสัยทัศน์ แต่เมื่อคณะผู้ประเมินผลบอกวิสัยทัศน์ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์มีความเข้าใจ หรือสามารถอธิบายให้เข้าใจได้ชัดเจน
๔	น้อยมาก	กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบวิสัยทัศน์ แต่เมื่อคณะผู้ประเมินผลบอกวิสัยทัศน์ กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจได้

ตารางที่ ๓-๒๙ แสดงการแจกแจงและนิยามของระดับการรับรู้และความเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้

นอกจากนี้ คณะผู้ประเมินผลได้จำแนกแยกย่อยระดับการรับรู้และความเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ออกเป็น ๒ กลุ่ม ได้แก่ (๑) กลุ่มผู้บริหาร : ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) และระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ และ (๒) กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน : ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ทั้งนี้ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ในแต่ละกลุ่ม/ระดับ สามารถจำแนกได้ ดังนี้

ที่	ระดับของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	ระยะเวลาเก็บรวบรวม ข้อมูล
๑. กลุ่มผู้บริหาร			
๑.๑	ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า ผู้อำนวยการสำนักจัดการป่าชุมชน ผู้อำนวยการสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ ผู้อำนวยการสำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ	๕	๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๐ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐
๑.๒	ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๙	มกราคม – กรกฎาคม ๒๕๖๐
รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ : กลุ่มผู้บริหาร		๑๔	

ที่	ระดับของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง	ระยะเวลาเก็บรวบรวม ข้อมูล
๒. กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน			
๒.๑	ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๓๓	มกราคม – กรกฎาคม ๒๕๖๐
๒.๒	ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๓๕	
๒.๓	ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย	๓๔	
รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ : กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน		๑๐๒	
รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ทั้งสิ้น		๑๑๖	

ตารางที่ ๓-๓๐ แสดงการจำแนกระดับและจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับระดับการรับรู้และความเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้

ระดับของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์	ระดับการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้				รวม
	สถานะ (ร้อยละ)				
	ระดับที่ ๑	ระดับที่ ๒	ระดับที่ ๓	ระดับที่ ๔	
ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง)	๑๐๐	๐	๐	๐	๑๐๐
ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้	๔๔.๔๔	๕๕.๕๖	๐	๐	๑๐๐
เฉลี่ยรวม	๗๒.๒๒	๒๗.๗๘	๐	๐	๑๐๐

ตารางที่ ๓-๓๑ แสดงระดับการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้จำแนกรายระดับของกลุ่มตัวอย่าง (เฉพาะกลุ่มผู้บริหาร)

จากตารางที่ ๓-๓๑ พบว่า ผลการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ : กลุ่มผู้บริหาร อธิบายจำแนกระดับของกลุ่มผู้บริหาร ดังนี้

(๑) ระดับผู้อำนวยการสำนัก (ส่วนกลาง) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๑ (ดีมาก)

(๒) ระดับผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๔.๔๔ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๑ (ดีมาก) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๕.๕๖ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๒ (พอใช้)

จากผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ข้างต้น เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ : กลุ่มผู้บริหาร โดยเฉลี่ย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๒.๒๒ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๑ (ดีมาก) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์

ร้อยละ ๒๓.๓๘ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๒ (พอใช้) ทั้งนี้ ผู้บริหารในฐานะที่เป็นผู้มีอำนาจการตัดสินใจสูงสุดระดับสำนักต่อการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินงานในภาพรวมระดับกรมให้บรรลุวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ สมควรมีการรับรู้และมีความเข้าใจในวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ที่ชัดเจน ถูกต้อง และรอบด้านในฐานะที่เป็นผู้บริหารของหน่วยงาน เนื่องจาก หากผู้บริหารมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนไปจากวิสัยทัศน์ที่ถูกกำหนดมานั้น จะส่งผลกระทบร้ายแรง ทำให้กลายเป็นปัญหาการถ่ายทอดที่จากระดับนโยบายสู่ผู้ปฏิบัติงานตามไปด้วย ซึ่งผลกระทบร้ายแรงนั้นคือ การทำให้กรมป่าไม้ไม่สามารถดำเนินงาน ในภาพรวมได้บรรลุวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ได้ตามแผนระยะสั้น และระยะยาว

ระดับการรับรู้ และเข้าใจ วิสัยทัศน์ของ กรรมาป่าไม้ / ระดับของกลุ่ม ตัวอย่างที่ให้ สัมภาษณ์	๑๐ โครงการ/ กิจกรรม ตาม ตัวชี้วัดที่สำคัญ ของกรรมาป่าไม้ ประจำปี ป.ม. ๒๕๖๐	ค/ก.ที่ ๑	ค/ก.ที่ ๒	ค/ก.ที่ ๓	ค/ก.ที่ ๔	ค/ก.ที่ ๕	ค/ก.ที่ ๖	ค/ก.ที่ ๗	ค/ก.ที่ ๘	ค/ก.ที่ ๙	ค/ก.ที่ ๑๐
	ก. ป้องกันและปราบปราม การบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้	ก. พัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า	กค. พื้นที่บูรณะบริเวณในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	ก. ป่าปลูกในพื้นที่โครงการฟื้นฟูตาม ม.๒๕ พ.ร.บ. ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกบุกรุก	กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้	กค. พัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจาก พระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย)	โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน	กค. ส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒	ค. สำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	ค. สำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ ขอบเขตที่ดินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุรักษ์	
สถานะ (ร้อยละ)											
ระดับการรับรู้ ที่ ๔											
ระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)	๓๓.๓๓	๒๕.๐๐	๐	๒๕.๐๐	๐	๓๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๖.๖๗	๑๑.๑๑	๔.๓๓	
ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๑๖.๖๗	๐	๓๕.๕๖	๓๓.๓๓	๑๖.๖๗	๑๑.๑๑	๒๕.๐๐	
ระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย	๑๖.๖๗	๓๓.๓๓	๓๓.๕๐	๒๕.๐๐	๐	๓๐.๓๓	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	๓๓.๓๓	
รวม	๓๕.๐๐	๔๓.๓๓	๖๒.๕๐	๖๖.๖๗	๐	๓๖.๗๒	๔๓.๓๓	๖๖.๖๗	๕๕.๕๖	๖๖.๖๗	
สรุปผลระดับการรับรู้และ เข้าใจวิสัยทัศน์	น้อยมาก	น้อยมาก	น้อยมาก	น้อยมาก	น้อย	น้อยมาก	น้อยมาก	น้อยมาก	น้อยมาก	น้อยมาก	

ตารางที่ ๓-๓๒ แสดงระดับการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรรมาป่าไม้จำแนกรายระดับของกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (เฉพาะกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน) และ รายโครงการ/กิจกรรม

จากตารางที่ ๓-๓๒ พบว่า ผลการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ : กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน อธิบายจำแนกรายโครงการ/กิจกรรมและ รายสำนักจากส่วนกลางที่เป็นเจ้าของโครงการ/กิจกรรมเหล่านั้น ได้แก่

(๑) สำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า ประกอบด้วย

(๑.๑) กิจกรรมป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๒๕.๐๐ มีการรับรู้และเข้าใจ วิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๓ (น้อย) โดยไม่พบข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๕.๐๐ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับที่ ๔ (น้อยมาก)

(๑.๒) กิจกรรมพัฒนาศักยภาพการป้องกันรักษาป่า จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๑๖.๖๖ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับ ที่ ๓ (น้อย) โดยไม่พบข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่าง ที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๔ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๔ (น้อยมาก)

(๒) สำนักส่งเสริมการปลูกป่า ประกอบด้วย

(๒.๑) กิจกรรมฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จากผลการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๗.๕๐ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับ ที่ ๓ (น้อย) โดยไม่พบข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้ สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๒.๕๐ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๔ (น้อยมาก) โดยไม่พบข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้อำนวยการส่วน (ส่วนภูมิภาค)

(๒.๒) กิจกรรมปลูกป่าในพื้นที่โครงการฟื้นฟูป่าตามมาตรา ๒๕ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพื้นที่ที่ถูกรุก จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๓ (น้อย) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๔ (น้อยมาก)

(๒.๓) กิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกต้นไม้เพื่อเศรษฐกิจ สังคม และ สิ่งแวดล้อม ระยะที่ ๒ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๓ (น้อย) โดยไม่พบข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระดับ ผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับที่ ๔ (น้อยมาก)

(๓) สำนักจัดการป่าชุมชน ประกอบด้วย

(๓.๑) โครงการป่าเศรษฐกิจชุมชน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นผู้ปฏิบัติงานในระดับผู้อำนวยความสะดวก) ร้อยละ ๑๖.๖๗ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๓ (น้อย) โดยไม่พบข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๘๓.๓๓ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๔ (น้อยมาก)

(๔) สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ ประกอบด้วย

(๔.๑) โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดิน ในพื้นที่ป่าไม้ถาวร จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๔๔.๔๔ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๓ (น้อย) โดยไม่พบข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๕๕.๕๖ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๔ (น้อยมาก)

(๔.๒) โครงการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำข้อมูลที่ดินและแผนที่ขอบเขตที่ดิน ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ และการบริการด้านการอนุญาตในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๓๓.๓๓ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๓ (น้อย) โดยไม่พบข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๖๖.๖๗ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๔ (น้อยมาก)

(๕) สำนักโครงการพระราชดำริและกิจการพิเศษ ประกอบด้วย

(๕.๑) กิจกรรมโครงการสร้างป่าสร้างรายได้ จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งระดับผู้อำนวยความสะดวก (ส่วนภูมิภาค) ระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ร้อยละ ๑๐๐.๐๐ ต่างมีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๓ (น้อย)

(๕.๒) กิจกรรมโครงการพัฒนาป่าไม้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (ปลูกไม้ใช้สอย) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ (กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นผู้ปฏิบัติงานในระดับผู้อำนวยความสะดวก) ร้อยละ ๒๓.๐๘ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๓ (น้อย) โดยไม่พบข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในระดับหัวหน้าโครงการ/กิจกรรม และระดับผู้ปฏิบัติงานย่อย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ ร้อยละ ๗๖.๙๒ มีการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์อยู่ในระดับที่ ๔ (น้อยมาก)

จากผลการวิเคราะห์ระดับการรับรู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ ทั้งกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มผู้ปฏิบัติงานข้างต้น คณะผู้ประเมินผลสามารถสรุปผลการรับรู้และเข้าใจ วิสัยทัศน์ในภาพรวมว่า ผู้นำองค์กร และผู้บริหารของกรมป่าไม้ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับการติดตามและประเมินผล ตามแผนการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของกรมป่าไม้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือเกี่ยวข้อง โดยตรงกับการจัดทำแผนปฏิบัติงาน/แผนยุทธศาสตร์ของกรมป่าไม้ ในฐานะที่เป็นผู้บริหารทางตรง ของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของผู้ปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และเป็นส่วนหนึ่ง ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำเนินงานในภาพรวมระดับกรมให้บรรลุวิสัยทัศน์ของกรมป่าไม้ ยังมี การสร้างความรู้ความเข้าใจและการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ที่ไม่เพียงพอจากระดับนโยบายสู่ระดับ ผู้ปฏิบัติงานในทุกระดับให้สามารถรับรู้และเข้าใจได้ หากไม่ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวในทันที จะทำให้การดำเนินงานในภาพรวมของกรมป่าไม้ไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในแผนระยะสั้น และระยะยาวได้

๓.๓.๕ การเชื่อมโยงผลการดำเนินงานเปรียบเทียบกับระยะยาวของกรมป่าไม้

คณะผู้ประเมินผลไม่สามารถเชื่อมโยงผลการดำเนินงานฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เปรียบเทียบกับแผนระยะยาวของกรมป่าไม้ได้ เนื่องจาก (๑) ยุทธศาสตร์กรมป่าไม้ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ไม่มีการนิยามและกำหนดตัวชี้วัดวิสัยทัศน์ที่จำเป็นต้องใช้ ในการวิเคราะห์และประเมินผลตามแผนระยะยาวของกรมป่าไม้ และ (๒) เป้าหมายที่ถูกกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์กรมป่าไม้ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ไม่มีการระบุโครงการ/กิจกรรม ภายใต้อำนาจเป้าหมายฯ แต่ละข้อ ดังนั้น คณะผู้ประเมินผลจึงไม่สามารถประเมินผลความคืบหน้า การปฏิบัติงานตามเป้าหมายในภาพรวมของยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้